

2144. F. Jur. 5.
652
4
Dissertatio

DE

APPELLATIONIBUS,
AD HODIERNAM IMPERII
Romani faciem accommodata.

Quam,

COADIUVANTE DIVINA GRATIA:

Accedente Inclyti Jurisconsultorum
Collegij Consensu:

PRÆSIDE;

Nobili, Amplissimo, Consultissimoq;

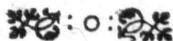
Viro:

Dn. JOH. HARPPRECHTO,
IC. CLARISSIMO: ILLUSTRIS UNI-
versitatis Tubingensis Antecessore cele-
berrimo: Dn. Fautore & Præceptore suo plu-
rimùm observando:

Ad diem 6. Maij,

Publica & placida disquisitioni subijcit

GEORG. DANIEL Schautank/
Giesâ-Hassus.

T V B I N G Æ,

Apud THEODORICUM WERLIN, Anno 1625.

AUSPICE, QUO NIHIL EST
infelix: Auspice Christo.

P R O O E M I U M.

QUàm frequens, quàmque necessa-
 rius sit *APPELLANDI* usus,
 nemo (teste Ulpiano, *in l. . . in pr. ff. de ap-
 pellationib. & relationib.*) est, qui nesciat:
 quippe cùm iniquitatem judicantium,
 vel imperitiam corrigat. Et meritò. Si
 enim iudices inferiores sententias suas
 nullius retractationi scirent obnoxias:
 quàm sæpissimè iniquissimum suum
 pro lege obtruderent arbitrium, & in-
 justissima sua placita vellēt haberi pro
 justissimis. De hoc igitur saluberrimo
APPELLATIONIS remedio (quod
 non illepidè Theriaca contra malè ju-
 dicantium venenum est indigitatum,
 à Ruttgero Ruland. *in tr. de commiss. p. 1. lib.*

5. c. 13. n. 1.) pro ratione instituti nostri, cum DEO acturis, omnia iura ejus omni-
sâ significatione, sic illam describere
lubet.

CONCLUSIO I.

APPELLATIO est, à ju-
dice minore ad maiorem, ratione grava-
minis, facta provocatio seu querela. l. pra-
fecti. 17. ff. de minor. l. 1. pr. & §. pen. ff. de ap-
pell. & relat. c. cum specialis. 61. ext. eod. Ros-
bach. in process. iudic. tit. 73. n. 1. Schvvarz.
process. iud. lib. 3. act. 2. c. 1. n. 2. Marant. in specul. de ord. iudi-
cior. pars. 6. tit. de appell. n. 1. Paulò aliter eam definiunt
Vvesenb. in parat. ff. tit. de appellat. n. 3. & Treutl. vol. 2. disp.
ult. thes. 10.

II. Eaque duplex est: una judicialis: altera extra-
judicialis. Rosbach. d. tit. n. 3. Vvesenb. n. 5. in parat. ff. d. tit.
Quarum illa à sententiâ interponitur, vel definitivâ, vel
niterlocutoriâ. tot. tit. ff. & C. & extra. & Clem. de appell. ubi
communiter Dd. hæc verò ab actibus & decretis extraju-
dicialibus. o. bona memoria. 51. ext. eod. c. concertationi. 3. eod.
tit. in 6. Treutl. d. vol. 2. disp. ult. thes. 1. lit. m.

III. Appellare autem quis potest vel suo, vel
ALIENO nomine. l. ab executore. 4. §. fin. l. tutor. 27. ff. de
appellation. & relat. Nobilis & Amplissimus Dn. Praeses, Factor
& Præceptor æternum honorandus, in tract. de process. iud. de-
cad. 18. conclus. 2. lit. d. Treutl. d. vol. 2. disp. ult. th. 2. lit. d. & e.

I V. S u o nomine appellare regulariter potest
quivis, sententiâ iudicis iniquè vel imperitè latâ grava-
tus,

rus, l. 1. ff. de appellat. l. 30. C. eod. can. 2. & 3. caus. 2. q. 6. Reichs-
Abschied zu Regenspurg. de Anno 1532. §. nach dem auch
etliche Stände. Ordin. Camera, pars. 2. tit. 28. in pr. ibi, einem
jedem Theil / der sich mit den gesprochenen Urtheiln be-
schwert befindet / etc. Gilhaus. arbor. iud. civil. de appellat. n. 10.
Covarr. pract. quæst. 23. n. 4. Haud verò requiritur, ut
quispiam reverà gravatus sit; sed sufficit, si probabiliter
se gravatum opinetur. can. si quis putaveris. 6. & c. quo-
ties. 15. caus. 2. q. 6. Unde in dubio appellationi deferen-
dum esse, communiter obtinuit, arg. l. cum prator. 12. ff. de
iudic. l. mutus. 43. §. 1. ff. de procuratorib. & l. sciendum. 6. ff. de
appellat. recipiend. Bartol. in l. unie. ff. nihil innovari appella-
tione interpos.

V. Nec hinc exclusum volo excommunicatum.
Et quidem de excommunicato excommunicatione mi-
nori, eum scilicet appellare posse, non est dubium, pro-
pter c. ult. ext. de Clerico excommunicato. Sed nec maiori ex-
communicatum, omnino relegandum censeo, tam ab
ipsâ licet appeller excommunicationis sententiâ; cum
nullibi prohibitus inveniatur, quàm ab aliâ. Et si enim
legitimam personam standi in iudicio non habeat: hoc
tamen intelligendum est, quatenus alium convenire de-
siderat; non item, cum ab alio convenitur: aliâs quippe
ex suâ lucrum consequeretur malitiâ, & alter sine suâ
culpâ sentiret damnum. Hoc igitur casu in iudicio per
alium respondere, c. intelleximus. 7. ext. de iudic. se seq; de-
fendere potest. c. dilecti. 8. de except. Hancque sententiam
tuetur expresse c. cum inter. 5. d. tit. de except. Schenck pro-
gymnasium forei. lib. 3. tit. 15. n. 87. & 88. Ampli. D. D. Hunn.
Promotor & Præceptor perpetuò observandus, in resol. Treutl.
vol. 2. d. sp. ult. ib. 2. q. 8. Trent. quinque resol. lib. 2. resol. 16.
tit. de appell. n. 4. Sigismund. Scaccia in tract. de appellat. quæst.
5. artic. 1. n. 5. & seq. ubi plures citat.

V I. Bannitum quoque, qui ferè comparatur excommunicato, non excludo. Quamvis enim agere non possit, nec ad agendum procuratorem constituere, (cùm etenim amiserit ea, quæ juris civilis sunt, *l. 5. §. 1. ff. de pub. ind. l. sunt quidam. 17. §. 1. ff. de pæn.* utique & actiones: cùm & hæ juris civilis esse dicantur, *l. 2. §. deinde ex his legib. 6. ff. de orig. iur.*) longè tamen alia ratio est in defensione, quæ juris gentium & naturalis perhibetur, *l. ut vim. 3. ff. de iust. & iur. l. 1. §. cùm arietes. ff. si qui adrup. paup. sec. c. pastoralis. 2. §. ceterum defectus. de senient. & resud. in Clement. & aliàs agere prohibito non adimitur defensio. l. libertus. 14. ff. de inim. vocand. l. c. vi. 15. ff. de appellat.* Et bannitum ad defendendum procuratorem posse constituere, tradit Dn. D. Hunn. in *resol. Treut. vol. 1. disp. 9. thes. 2. quest. 16.* cùm per citationem legitimetur, ut nulla postea in judicio contra eius personam possit obijci exceptio: cùm invitus compareat, & in invitum detur iudicium, *l. inser. 83. §. 1. ff. de verb. obligat.* Si igitur defensio concedenda est: quidni & jus appellandi? c. cùm speciali. 61. §. porro. extr. de appellationib.

V I I. Plures portò si sunt gravati; non opus est, ut omnes simul appellent. Nam unius litis consortis appellatio, (nominibus cæterorum etiam non expressis, *Mysf. cent. 2. obs. 66.*) reliquis prodest, non secus, ac si ipsi appellassent, *l. si qui 10. §. fin. ff. de appellationib. & relationib. l. 1. & 2. C. si unus ex plurib. appellaverit. c. una sententia. 72. ext. de appellat. Grav. Concl. præf. 126. Conf. 1. lib. Hart. Pistor. q. 47. p. 1. Gail. lib. 1. obs. 126. num. 3.* etiam si sint correi criminales *Hart. Pistor. d. quest. 47. n. 12. Jul. Clar. §. fin. q. 94. num. 4.* non solum quoad executionis suspensionem, sed etiam quoad victoriæ emolumentum, *d. l. 1. & 2. C. si unus ex pl.* ut è contrario, si contra sententiam pro pluri-

pluribus laram appelletur, arque unius solummodo libello appellatorio inferatur nomen, ad omnes extenditur. *l. 3. §. 1. ff. de appellat. & relas.* Quia non tam res appellanti est cum adversario, quàm cum sententiâ. *arg. l. 1. ff. d. tit. Hart. Pistor. d. quest. 47. num. 9.*

VIII. Ut autem appellatio unius, reliquis profite consortibus, requiritur: ut una eademque sit causa, eadem defensionis adminicula, conjunctimque unâ & eadem sint condemnati sententiâ. *l. 10. §. fin. ff. de appellat. & relas. c. una. 72. ex. d. tit. Gail. d. observ. 126. n. 3. Saccia. in tract. de appellat. d. q. 5. n. 58. Farinac. quest. crim. 101. n. 17.* Hæc sanè si adfuerint requisita; in tantum unius reliquis proderit appellatio, ut non obstat appellantis protestatio, se proprii solummodò interesse causa appellare, nec ulli prodesse velle. *l. si post mortem. 10. §. fin. ff. de bon. poss. cons. sab.* Hoc enim legis commodum & beneficium est, nec ab appellantis dependet consensu: ac proinde istâ protestatione tolli invito nequit. *Hartman. Pistor. d. quest. 47. num. 11.* Neque officiet transactio appellantis, postea cum adversario inita, quin consortes appellationem prosequi possint; cum per istam appellationis interpositionem jus habeant quasi um, *arg. l. factum. 155. ff. de reg. iur. Myns. conf. 8. dec. 1. num. 12. Hartman. Pist. d. quest. 47. num. 10.*

IX. Quin nec adversario obstat, si post appellans renunciât (Namque consortibus non obstat, ex præcedentibus facile colligere est:) ut sc. si sua interesse putet, appellationem prosequi possit, *arg. l. ult. in pr. C. de appellationib. c. 35. ext. eod. & c. 1. eod. in 6. My. sing. cent. 2. obs. 21. Gail. lib. 1. obs. 122. n. 3.*

X. Hæc verò communio ratione beneficii huius non prodest, si consortes acquiescere velint sententiæ,

arg. l. non tantum. 6. ff. de appellat. & relationib. Hartm. Pistor. d. quest. 47. n. 21. Gilhaus. arb. iud. tit. de appellat. n. 11. Hocq; obtinet in causis civilibus: secus in criminalibus, arg. l. liber homo. 13. in princ. ff. ad L. Aquil. Ut nec tunc isthęc communio proderit, si sententia contineat plura & diversa capitula, contra quæ non generaliter, sed in partibus se gravantibus quis appellârit consortium. Iudex enim in primâ instantiâ latam sententiam pro parte confirmare, pro parte verò reformare potest. Hancque sententiam probant textus in l. etiam si: patre. 29. §. 1. ff. de minor. l. quadam mulier. 41. ff. fam. erisc. c. Raynaldus. 16. & c. Raynald. 18. ext. de testament. Bender. de revis. concl. 19. n. 5. Zinz. l. de appell. concl. 15. Guil. lib. 1. obs. 110. per tot. Guido Papa de appell. q. 61. & Knich. de sax. non prov. iure. p. 373. n. 19. Plures fallentias vide apud Dd. & Hartm. Pistor. d. quest. 47. n. 19. & aliquot seqq.

XI. Cæterum ad appellationem non requiritur, ut quis condemnatus ipse sit; sed sufficit, si sua inter sit, sententiam rescindi & everti: adeò, ut nullius in hac re opus rati habitione sit interessenti seu intervenienti l. 4. §. 2. ff. de appell. & relas. l. 1. ff. de appellationib. recipiend. c. super. 15. de offic. & potest iud. deleg. c. cum super. 17. de sent. & re iudic. VVescenb. paras. h. n. 7. Guil. lib. 1. obs. 70. num. 4. & obs. 122. n. 5. Amplissimus Dn. D. Hunn. in resolut. Treuil. vol. 2. disp. ult. thes. 2. q. 15. Is siquidem, qui suum persequitur interesse, propriam defendere causam videtur. l. 1. 2. §. 1. & ult. ff. quando appellandum sit. Vant. de nullit. c. 4. num. 4.

XII. Ratione sui interesse qui principaliter appellare cupit, is intra decendium, à die scientiæ, appellationem interponere necesse habet. c. concertationi. 8. de appell. in 6. c. cum super. 17. ext. de sent. & re iud. Gravatus conclusio-

clusion. pract. lib. 1. conclus. 122. num. 11. & 12. causis gravaminum nuncupatim additis. Dan. Venat. in analys. iur. Pontif. tit. 28. ibi, quasit caus. eff. Gail. d. lib. 1. obs. 122. n. 5. Idq; procedit, etiam si à sententiâ definitivâ, contra alium latâ, appelletur: tamen si aliâs in appellatione à definitivâ, causæ expressio non requiratur. l. scio. 3. & ult. ff. de appellat. & relas. ibiq; Bartolus. Ratio differentiæ hæc redditur: quia ubi appellatio interponitur contra regulas juris; propter præsumptionem doli non aliter admittenda est, quàm si expressâ causâ iustificetur. Sed appellatio tertij fit contra regulas juris: cùm regulariter non liceat appellare à sententiâ inter alios latâ. Ergo absque causæ expressione admitti non debet. l. à sententia. 5. in pr. ibi, nisi ex iusta causa. ff. eod. l. 1. ff. de appellat. recip. c. Super eo. 15. ext. de offic. & pos. ind. deleg. can. non solent. 27. caus. 2. q. 6. Gail. d. lib. 1. obs. 122. num. 5. Gilhaus. arb. ind. tit. de appell. n. 10. vers. tertium casus est, &c.

XII. Diversus paulò casus hic est à superiori, quando videlicet quis non principaliter appellare desiderat, sed solummodo alterius adhærere appellationi, eamvè prosequi. Nam & hoc licere, palam est, et siam si is non appellârit. Eâque de re vide latius dissertantes Gailium d. l. 1. obs. 122. num. 2. cum seqq. Mynsinger. cent. 2. obs. 21. Grævæum lib. 1. conclus. pract. conclus. 122. & Ludovicum Gilhausen. d. arb. indic. tit. de appellat. num. 10.

XIV. Respectu autem sui interesse appellare potest Dominus, per procuratorem expertus, si procurator non appellârit. l. 4. §. 2. ff. de appellat. & relas. Cod. Fabrian. lib. 7. tit. 26. definit. 27. Creditor, si se sciente de pignore debitor egerit, & victus sit. l. sape. 63. ff. de re indic. secus, si ignorante creditore: tunc enim non præjudicat. d. l. 4. §. 4. ff. hoc tit. c. pen. ext. de sens. & re ind. Do-

nell. lib. 27. comm. de iur. civ. fol. 418. Reus principalis, quippe qui contrariâ mandati actione à fideiussore in summam solutam conveniri potest, ut & sumtus. *l. 2. l. si mandatu. 45. §. si fideiussor. 61. ff. mand.* Legatarius, si per collusionem pronunciatum, aut appellationi renunciatum sit. *l. si suspecta. 29. in princ. ff. de inoff. test. l. 5. §. 1. & l. 14. in princ. ff. de appell. & relas.* Idem, si citra collusionem per iniuriam sit pronunciatum. *l. si servus. 50. §. 1. ff. de leg. 1.* Quamvis jure novissimo legatarii nil intersit: cum ex testamento, tam propter præteritionem, quam exheredationem invalido, legata debeantur. *Novell. 115. c. 3. in fine. Amplis. Dn. D. Hunn. resol. ad Treusl. vol. 1. disp. 13. ib. 7. q. 16. & 17.* Sic & cum de servitute fundi, duorum qui sit dominorum, agatur: uno condemnato, alter appellare poterit ratione sui interesse, arg. *l. si communem. 10. in pr. ff. quem. serv. amittuntur.*

XV. Emtor si de proprietate victus est: eo cessanta, auctore eius appellare potest pro suo interesse: & è contra. *l. 4. §. 3. ff. de appellat. & relas. l. 20. C. de Eviçt. Honded. cons. 25. vol. 1. Resacorb. pract. for. c. 103. n. 62.* Num verò emtor conventus & condemnatus, præcisè teneatur appellare, quæstionis est? Quod affirmandum duco, bonam si foveat causam, illudque certò sciat, arg. *l. si bonam. 11. C. de administ. iur. vel curas. l. si procuratorem. 8. §. quod & ad actionem. 8. ff. mand. Fachin. lib. 2. controversiar. iur. c. 39. vers. sed & an emptor. &c.* sive auctor sit præsens, sive absens, sive sententia intimata ipsi sit, sive minùs, arg. *l. si per imprudentiam. 51. in pr. ff. de Eviçt. & l. si cum quæstio. 17. C. eod. secus, si dubitet, argumento. l. libera. 8. C. de sent. & inter l. om. in l. multò minùs, si malam se fovere causam sciat, arg. *l. Herennius. 63. §. Caia. 1. ff. de Eviçt.* Cæterùm appellationem interpositam emptor tenetur prosequi. *d. l.**

Herem-

Herennium. §. ult. aliàs nullum de eviſtione haberet re-
greſſum; niſi obſtaret paupertas. d. l. ſi procuratorem. 8. §.
quod & ad. 8. ff. mand. *Sichard*. ad l. emptor. 8. C. de eviſtione.
n. 23. ubi rationem diverſitatis inter emptorem & pro-
curatorem explicat. Tertius poſſeſſor, in quem transla-
ta eſt res litigioſa, à ſententiâ, utpote quæ directò ſibi
præjudicat, ratione ſui quoq; intereſſe appellare poteſt,
& executionem impedire; quæ aliàs in illum nullo novo
daretur inſtituto proceſſu, *Gail*, lib. 1. obſ. 118. num. 2. &
Grav. conſul. pract. 118. lib. 1.

XVI. Eâdem ratione appellat Dominus pro ſub-
ditis ſine mandato: modò conſiderabile eius vertatur
præjudiciũ in iſtâ cauſa. Conſiderabile autem illud in-
tereſſe eſt: veluti, ſi à Dominorum ſubditis indebitè exi-
gantur collectæ: ſi in ſuorum Dominorum turbentur
ac moleſtentur agriculturâ: ſi ad ſuggillationem Domi-
norum, iſtis inferatur injuria, arg. l. vim facis. 11. ff. de vi,
& de vi armat. Si contra privilegium Dominorum, ad
aliud evocentur tribunal; adeò, ut etiam ſi ſubditi com-
parerent, avocare Domini eos poſſent; & avocationi ſi
non daretur locus, appellare: quemadmodum in talibus
caſibus à judicio Rotrvilenſi ad Cameram ſæpiſſimè
appellari, tradit *Gail*, lib. 1. obſerv. 40. n. 3. cum ſeq. & obſ.
125. n. 3. & 4. *Gravauſ* lib. 1. concl. pract. concluf. 125. per tot.
Rofenthal. in tract. totius iur. feud. c. 9. memb. 1. concluf. 23. n.
13. & ſeqq.

XVII. Episcopuſ quoque, Abbas, Senior, Civi-
tas, pro Clerico, Monacho, Vaſallo, Cive, appellantes au-
diuntur ſine mandato. *Guido Papa*, de appell. n. 24. & deciſ.
464. *Gail* lib. 1. obſ. 125. n. 6. *Scacc*, de appell. q. 5. n. 63. *Clarifſ*.
Dn. D. Hunnius reſol. *Treutl*. vol. 2. diſp. ult. theſ. 2. quæſt. 21. &
è converſo ſubditi pro Domino, Vaſalluſ pro ſeniore, ſi

de jure agatur subiectionis, & vasallagij in judicio, appellare possunt. *Rosenth. de feud. d. c. 9. memb. 1. concl. 24. Consultiss. Dn. D. Besold. Præceptor honorandus. de appell. c. 5. n. 19.* ut & victo vasallo, agnati provocabunt. Sententia enim contra vasallum, feudi possessorem, lata agnatis, etiam non citatis, nec notitiam habentibus, nocet. Hancque sententiam veriore (quamvis contrariam dicat crebriorem) sequitur Fachineus. *lib. 7. controvers. iur. cap. 103.*

XVIII. Maritum pro uxore ratione interesse, appellare posse, docent *Dd. Bartol. & Bald. in l. maritus. 21. C. de procuratorib.* Et quidem in bonis dotalibus & paraphernalibus sine mandato, & cautione rati. *l. doce. 9. C. de rei vindicat. l. fin. C. de pactis conventis. & c.* in bonis verò receptitijs sine mandato, ac cum cautione de rato. *Gail. lib. 1. obs. 133. Myns. cent. 3. obs. 53. Gravam lib. 1. conclus. practicar. conclus. 133. num. 5. & 7.*

XIX. Econtrà verò mulier pro marito appellare nequit, arg. *l. quia absente. 4. C. de procurat. Gail. d. lib. 1. observ. 133. n. 8.* nisi pro libertate mariti agere, & appellare velit. *l. 3. ff. de liber. causa.* Hinc uxor in Camera Imperiali pro captivo marito liberando admittitur: cum carcer species quædam servitutis esse videatur. *l. nihil. 2. ff. de lib. hom. exh. Amplissimus Dn. D. Hunnius, promotor & Præceptor observand. in resol. Treuil. vol. 2. thes. 2. q. 17. disp. ult. Schurff. conf. 98. n. 3. cent. 3. Gail. d. obs. 133. n. 10.*

XX. ALIENO nomine appellare possunt & tenentur tutores & curatores, nomine pupillorum & minorum. *l. 1. §. tutores. 13. ff. quand. appell. l. 2. ff. si tutor vel curat. magistratum creatum appellaverit. l. fursi. 6. §. 2. ff. de his, qui nos. infam. novell. 23. c. 1. Nobilis & Amplissimus Dn. Praeses, in tract. de process. ind. decad. 18. conclus. 2. lit. d. n. 4. Quod si non*

si non fecerint: tutelæ & curæ conveniri possunt actione. *l. si bonam. 11. C. de administrat. tut.* modò bonam foreant causam. *d. l. 11. cum aliàs appellare non teneantur.* Interpositam quoque appellationem tutelâ nondum finitâ, & rationibus nondum redditis, prosequi tenentur. *l. tutor. 27. ff. h. d. l. 2. ff. si tut. vel cur. magistrat. creat. app.* ut & heredes eorum, *dd. ll. Gilhaus. arb. ind. tit. de appellat. n. 14.* in tantum, ut usuras medijs temporisolvere cogantur, si litem diu protraxerint. *l. tutor. 41. in princ. ff. de usur. l. ult. ff. de re indic.* Maiori autem factò adolescenti, vel veniam ætatis impetranti, litem si prosequi velit, permittitur, ad exemplum Domini litis, qui causam per procuratorem interpositam, eo absente, ipsemet exequi potest, *l. Dominus. 9. & l. seq. C. hoc tit. l. ult. in fin. ff. eod.*

XXI. Procuratores item appellare possunt, & tenentur. *l. Lucius. 18. ff. de appellat. & relat. l. dominus. 9. C. eod. l. 2. C. de procur. l. 1. ff. an per alium caus. appell. l. in visum. 17. C. de procurat.* sive generaliter ad omnes sint constituti lites sive ad unam causam. *d. leg. 17. C. d. tit. & d. l. 1. ff. an per alium causa. & c. cap. penult. ext. de procurat.* Quòd si non appellârunt, nec domino maturè denunciârunt: actione mandati & ad interessè conveniri possunt, *l. si procuratorem. 8. §. 8. ff. mand. d. c. penult. de procur.* etiam si Dominus aliunde eos succubuisse, compertum habeat, *arg. d. c. pen. & d. l. 9. C. de appellat. Amplijs. Dn. D. Humm. in resolut. ad Treutl. vol. 2. disp. 33. th. 2. quæst. 12.*

XXII. Interpositam porrò appellationem num prosequi illi teneantur, disquirendum crit? Et quamvis receptior sit Doctorum opinio; procuratores institutam appellationem prosequi non teneri. *Bartol. Bald. Iason. & Sichard. in l. in visum. 17. C. de procuratorib. Gail. l. 1. obs. 139. n. 11. VVurmbser. lib. 1. practicar. observ. tit. 5. obs. 9. Eman.*

Soarez in thesaur. recept. sent. in lis. P. n. 301. & seq. veriore tamē ego putarem de jure civili esse sententiam contrariam, nimirum procuratores victos non modò appellare, sed etiam appellationem interpositam prosequi debere & teneri, arg. d. l. in vitum. 17. C. de procuratorib. l. 2. ff. an per alium causa appellat. reddi poss. l. si procuratorem. 8. §. quod & actionem. vers. igitur. ff. mandati. Donell. lib. 18. commentar. de iur. civ. c. 16. p. 235. cum seq. Bronchorst. cent. 1. Miscell. iuris controvers. assert. 25. & Clariss. Dn. D. Hunn. d. resolut. ad Treutl. vol. 2. disp. ult. thes. 2. q. 14. pag. 616. & seq.

XXIII. Ab horum verò classe relego procuratorem ad unum solummodò constitutum actum. Hic enim appellare nequit: cū uno concessio, videantur prohibita reliqua, arg. l. 12. ff. de iud. l. 5. in pr. ff. mand. l. maritus. 21. C. de procuratorib. Gail. lib. 1. obs. 139. n. 12. Tametsi Ordinatione Camerae hodie expressè prohibitum sit: ne ulla recipiantur mandata, sive constitutiones procuratoriae, nisi ad totam causam dirigantur. Cammer-Ger. Ordn. part. 3. tit. 12. vers. So viel dann für das Dritte/te. Mynsinger. cent. 1. obs. 46.

XXIV. Negotiorum etiam gestor, quamvis nequeat agere: sub cautione tamen iudicatum solvi admittitur ad excipiendum: eoque nomine condemnatus appellare potest. l. negotiorum gestor. 24. in princ. ff. de appellat. & relat. l. liberto. 31. §. lisem. 2. ff. de negot. gest. An amicus pro amico appellare possit, vide Andream Gail. lib. 2. de pac. publ. c. 10. n. 27. & seq. VVurmbs. tit. 5. observ. 8. Rosb. pro process. iud. tit. 14. n. 15. & 16. Tiraquellum in l. si unquam. 8. verb. suscepis liberos. num. 35. C. de revocand. donationib. & in tract. de pœnis temp. caus. 22. n. 34. & multis seqq. aliosq. ab ijs laudatos.

XXV. Nunc quānam appellare nequeant, videbimus

Bimus. Et quidem appellare nequeunt, mediante pacto huic appellandi beneficio qui renunciârunt. *l. fin. §. ult. C. de temp. & reparat. appell. l. pactum. 4. 6. ff. de pact. l. 1. & penult. C. eod. Cammer Ger. Ordn. pars. 2. tit. 28. §. vnd dieweil. in verbu, es were dann. Hering. de fideius. pars. 5. c. 27. n. 60. Pet. Gregor. Commentar. lib. 5. c. 3. Gail. 1. pract. obs. 135. n. 10. Myns. 1. obs. 14. modò voluntariè renunciant, non coactè. *l. 2. C. quorum appellat. non recip. l. 2. C. de his, qui propter met. iudic. non appell. l. 1. & 6. ff. quod met. caus.* Nec hanc coactionem ulli Statuum Imperij concedendam esse, sancitum est, Reichs Absch. zu Regenspurg / de Anno 1531. §. nach dem auch etliche Stände. Ord. Cam. pars. 2. tit. 28. §. vnd dieweil bißhero etliche Stände / ic. in tantum, ut si quis Statuum Imperij suos subditos sub poenâ infamiæ, vel quâ aliâ, ad renunciationem, iuramento etiam roboratam, adegerit; ne à sententijs suis in Dicasterijs latis appellarent; non obstante isto iuramento, liberum ipsis ad Cameram aditum nihilominus pateret, nec hinc illos perjurose esse debere, provisum sit. *d. 1. 28. ibi.* dieselbe als Meineydig zu straffen vnderstanden. & ibi, ohne einige Verlesung ihrer Ehren fug vnd mache haben sollen. &c.*

XXV I. Idem in ijs statuo, qui sine pacto ante sententiam se non provocaturos promiserunt, seu professi sunt. *l. 1. §. si quis. 3. ff. à quib. appell. non licet. cum Dn. Nicol. Vigelio. p. m. awo meo piè colendo. method. iur. Civil. c. 27. q. 2. except. 25. & Ampliis. D. D. Hunn. Præcep. obser. v. in resolut. ad Treutl. vol. 2. disp. ult. th. 3. q. 23.* Nec dissimile erit in eo, qui sententiæ stare promissit. Nam & hisce verbis renunciationem factam, puto. Ea siquidem verba ad minimum videntur operari tacitum pactum, eandemq; vim habere, quam habent, cum quis promittit, se non provocaturum

turum ; quibus tamen renunciatio inducitur. *d. l. 1. §. 3. ff. à quib. appellare non licet.* Conditio enim, quam requirunt Dd., si subintelligi debet : *si sc. iuste fuerit pronunciatum si-ve indicatum* : sanè nullus istorum verborum erit effectus. Omnis quippe appellans iniquitatem judicis præ tendit. *Vide Scacciam in tract. de appellat. quas. 17. limitas. 2. num. 9. itemq. n. 73. & seqq.*

XXVII. Factâ verò appellationis renunciatione, non intelligitur renunciatum nullitatis remedio. Renunciationes enim strictè sunt intelligendæ. *c. sanè. 7. ext. de renunc. arg. l. 99. ff. de verb. oblig. Giphani. de renunc. c. ult. in fin. Vans. in tract. de nullis. c. quis possit dicere de nullis. n. 35. cum seqq. Gail. lib. 1. pract. obs. 135.* Et cum diversa hæc sint juris remedia, & ex diversâ orientia causâ ; uno sublato, non statim alterum sublatum erit. *Vans. d. loco.* Nec quoque hæc renunciatione excluditur, de manifestè iniquâ sententiâ, querela: quoniam nullitati est compar. *c. inter ceteras. 9. ext. de sens. & re iudic. Clarissimus Dn. D. Besold. in Discurs. Iuridico-Polis. de appellat. c. 6. n. 5.* Nil porro officit Appellanti, cuicumque renunciârit remedio, quin Judicem syndicatûs convenire possit, si iniquè ab illo sit condemnatus. *Gail. 1. pract. obs. 153. n. 2.* ubi ex communi traditione Doctorum subijcit : sententiam iniquam, quoad Judicem, nunquam transire in rem judicatam. Ut & minorem semper restituendum esse, non obstante renunciatione, docet *Amplifs. Dn. D. Besold. Præceptor honorand. dist. loco.*

XXVIII. Non inconvenienter hîc subijci quæstionem arbitror: An quis statuto excludi, & Appellatio tolli possit? Et quidem à superiore non recognoscente id fieri posse, extra dubium est: veluti arguunt privilegia Statibus Imperij quibusdam concessa: de quibus pluribus

bus in seqq. agemus. Cùm autem statutum plerunque à Doctoribus pro sanctione eorum, qui recognoscunt superiorem, sumatur: non puto, illud fieri posse. Inferior enim in præjudicium superioris nil statuere, multò minùs illius jus tollere potest, *arg. l. si consisteris. 4. C. fin. reg. l. 3. in pr. ff. de alien. iud. iur. c. venientes. 19. ext. de iure iurand.* Nec obstat argumentum à pacto ad statutum: cùm diversa hìc sit ratio statuti & pacti. Pactum enim directe non tangit jus superioris: sed paciscentes abdicant à se, quod est in eorum facultate. Appellatio etenim dicitur commune damnatorum auxilium. *l. 3. §. 1. ff. rem rat. hab.* Favori igitur suo renunciare poterunt. *l. pen. C. de pact.* Nullus enim invitus beneficio uti cogitur. *Vide Mynsingermum, cent. 1. obs. 14. Gail. lib. observ. 135. Everhard. in top. loc. à pacto ad legem & statutum. n. 9.*

XXIX. Ulteriùs appellare prohibetur contumacià verà & merà convicti ac condemnati. *l. ex consensu. 23. §. ult. ff. h. s. l. 1. l. abstinendum. 4. C. quor. appell. non recip. novell. 82. c. 5. Dn. Nicol. Vigel. p. m. Avus mas. m. colend. mesh. iuris civil. c. 27. q. 2. except. 27. & method. 1. p. de appellat. q. 2. except. 24. idem methodo iuris contr. de appell. reg. 1. except. 18. q. 1.* Contra contumacem enim clamant omnia jura; & frustra implorat legis auxilium, qui contra eam committit. *l. auxilium. 37. in fin. ff. de minor. & Appellatio tantummodo injustè oppressorum est remedium. l. 3. §. 1. ff. rem rat. hab. Nobilis & Amplifs. Dn. Pras. Præceptor honorand. in tract. de process. indic. decad. 18. th. 3. n. 4.* Contumaces verò propriè hìc solummodo intelligendi sunt in non veniendo, propter contemptam iudicis jurisdictionem. *l. contumacia. 53. §. 1. ff. de re iud. Rauchb. quæst. 14. n. 10. pars. 1. Rosbach. de process. indic. tit. 30. n. 34. & seq. Blarer ad l. difamari. 5. C. de ingen. manumissis, c. 10. num. 5. cum aliquot*
C
seqq.

seqq. Et in tantum contumaces ab appellando repelluntur: ut, quamvis iudex illorum deferat appellationi; ea tamen nulla sit. *Schrader. tract. feud. part. 9. c. 7. num. 110.* Cæterum ad declarandum contumacem necessaria erit partis in iudicio præsentia & accusatio. *l. properandum. 13. §. & siquidē. 2. ibi, ex una parte actoris absentia incusante. C. de indic. Quis a. verus, vel fictus sit contumax, vide Nobilem Dn. D. Præsident. d. tract. de process. ind. dec. 4. conclus. 2. n. 5. & Dn. D. Besold. in discursu iuridico-polit. de appellat. c. 6. n. 28. & seqq.* Alia sanè est ratio illius, cui in poenam non comparitionis, propter istam contumaciam perpetuum impositum est silentium. Licet enim verus contumax in non veniendo appellare nequeat: secus tamen est in contumace in non agendo, *arg. l. fin. §. iussus. 1. ff. de appell. & relas. Blarer ad d. l. diffamari. c. 10. n. 21. Scaccia in tract. de appellat. quest. 17. limitat. 3. num. 17.* Haud siquidem is contemnit Iudicis jurisdictionem: sed solummodo diffidit juri suo. Si tamen & de hujus expressè constet contemptu; veluti si se neque compariturum, neque causas diffamationis allegaturum dixerit; idem cettè jus statuendum: cum eadem militet ratio, contemptus sc. iudicis. *Bender in Comment. de re vis. Conclus. 32. num. 14. cum seqq. & Dn. D. Besold. d. c. 6. n. 31.* Et isthæ de propriâ contumaciâ procedunt.

XXX. Num verò procuratoris contumacia Domino obstat, quæstionis est? Et quanquam Domino procuratoris factum in ijs, quæ fiunt extra processum, velut quando poena indicitur. *l. unic. §. 2. ff. si quis ius dic. non obtemper. S. char. d. l. 3. C. de procur. non noceat: secus tamen est in ijs, quæ iudicii processum concernunt, arg. l. si procurator. 10. C. de procuratorib. quippe cum procurator dominus sit litis factus, arg. l. 1. C. de sent. & interl.*

am. ind.

Em. ind. c. 1. §. 1. de procur. in 6. Nocebit igitur etiam, quoad
 jus appellandi. *VVurmbs. tit. 7. obs. 4. n. 5.* nisi Dominus
 seu principalis intra decendum appellârit. *arg. l. 13. ff. de
 pact. Auth. hodie. C. de appellas.* Quod tamen nec Domino
 licebit, si demonstretur, Dominum contumaciam sci-
 visse, nec contradixisse. *c. 1. in fin. ut lit. non constet. non pro-
 cedatur, &c.* Idem dicendum erit, si procurator aut negli-
 gentiâ, aut dolo malo, quo deciperet dominum, non ap-
 pellârit. *l. 1. §. ult. ff. quando appelland. sis. d. l. si procurator.*
10. C. de procuratorib. Dn. Præcep. Hunnius in resolut. ad Treutl.
vol. 2. disp. ult. q. 28. Et hæc quoad partem. A suo enim
 procuratore omnedamnum actione mandati dominus
 consequi potest. *d. l. si procurator. 10. C. de procurat. l. 46. §.*
*4. innotâ l. licet. 42. §. ea. 2. ff. eod. l. procuratorem. 11. l. à pro-
 curatore. 13. & l. in re mandatâ. 21. C. mandati.* Sed si solven-
 do nō sit procurator; restitutionis beneficio Dominum
 non gaudere opinor, cum Dn. D. Hunnio, *d. q. 28. pag.*
626. & seq. Sibi enim imputet, cur talem elegerit. *arg. §.*
final. Instit. de societate. l. sed & si. 7. §. ult. ff. de institor. act. &
l. cum mandat. 23. in fin. ff. de minorib. nisi intervenerit do-
 losâ cum adversario collusio. *l. 3. §. 1. ff. de eo per quem factū*
erit, quo minus quis in indic. sist. Quamvis mores hodierni
 beneficio restitutionis semper in illo casu principali sue-
 eurrant, *arg. l. 12. in pr. ff. de furs. l. 13. in fin. C. de indic. & l. 1.*
in fin. ibi, item si qua alia mihi iusta causa esse videbitur. ff. ex
quib. caus. maiores, &c. Eamque sententiam æquiorē
 & communiorē esse, docent *Harim. Pistor. lib. 1. q. 36. &*
Gail. lib. 1. obs. 45. n. 6. & obs. 139. n. 9. & obs. 143. n. 6.

XXXI. Sponte confessum & convictum ap-
 pellare non posse, probat *l. 2. C. quor. appell. non recip.* Et in
 tantum spontanea requiritur confessio, ut formidine
 tormentorum facta non noceat, *d. l. 2. C. d. tit. Zinzertl.*

in *Dissertat. de appell. concl. 36. lit. c.* Ecquid verò conjunctim hæc requirantur, inter Dd. quæstionis esse video? Et causam criminalem quod attinet; in eâ sponte confessus, & apud acta auditus, non appellat. *arg. l. i. ff. de confessis. c. Romana. 3. §. si autem de appellat. in 6. c. cum speciali. 61. §. porro. d. sis. si modò de certo. constet delicti corpore. l. ult. ff. de confess. l. i. §. Divus. 17. & §. si quis ultro. 27. ff. de quæst. Fachin. lib. 1. contr. iur. cap. 28. Ampli. Dn. Præcept. Bocer. tract. de tort. c. 3. n. 1.* Et cur quæso confessus appellaret: cum sponte confessus non præsumatur mentiri. *Zinzerling. d. concl. 36. lit. b.* & appellatio suum in confesso non possit finem consequi, utpote quæ introducta est in præsidium innocentie, *d. c. 61. §. porro. ext. de appellat.* At quæ innocentia in confesso?

XXXII. Nec in causa civili confessus appellare debet. *l. i. ff. de confess. l. post rem. 51. ff. de re iudic. Arum. disput. ult. thes. 17.* Nam & in hoc ratio *d. c. 61. §. porro.* militat: & certi quoque juris est, à notorio non appellari. *c. cum sis Romana. 5. §. fin. ext. de appellat.* Sed annon hoc inducit confessio? Nec restitutionis huic impertirer beneficium. Non enim nisi minori in confitendo lapso illud competit. Hucque pertinent *c. Consuluit. 14. & d. c. cum speciali. 61. ext. h. 2.* quibus probatur, iudicem in notorijs, non obstante appellatione, ad executionem procedere posse. In criminalibus tamen restituendum esse in confitendo lapsum, justam si alleget causam, statuit *lul. Clar. §. fin. n. 1. q. 94.* Illudq; verum videtur, modò simul non sit convictus. *d. l. 2. C. quor. appell. non recip.*

XXXIII. De evidenter & manifestè convicto idem affirmare placet, *can. fin. §. sunt etiam. caus. 2. quæst. 6.* Nam cur huic appellationem concederemus, & moratorias pateremur nectere ambages; cum & antea dictū,
à no-

à notorio non dari appellationem? *Gifan. de appell. c. 6.* Et notorium omni probatione esse efficacius, tradit Pacian. in *tract. de probat. lib. 1. c. 11. n. 45.* aded, ut evidenter convictus, nec confessus, torqueri non debeat, sed condemnari. *Peinlich Halsgerichts Ordnung. art. 69. ibi, Ob er dann darüber nochmals nicht befehen wolte/das er doch/ als obsteht/gnugsam vberwisen were/so soll er nicht desto weniger der vberwiesenen Missethat nach / ohne einige Peinliche Frag/verurtheilt werden. Ampliſſ. Dn. Præcept. Bocer. de sort. c. 3. n. 5.* Tamen si non ignorem: contrarium morem ubique fere vigere, ut convictus, nec confessus, non condemnatur: quemadmodum in specie de Saxoniâ testis est *Daniel Mollerus lib. 4. semestr. 33. n. 3.*

XXXIV. Debitor quoque fiscalis manifestus appellare nequit. *l. abstinendum. 4. & l. fin. C. quor. appell. non recip.* dummodò fiscus agat de damno vitando; non itē de lucro captando: velut poenis pecuniarijs. *Marant. de appell. n. 300.* ut nec trino superatus iudicio. *Lunic. C. ne liceat in unâ eademq; caus. versio provocare. & c. novell. 82. c. 5. Clement. 1. de reiud. VVurmbs. pract. obs. 1. tit. 24. obs. 30. idq; propter præsumptionem iustitiæ pro iudicis sententiâ. Erider. Mind. lib. 2. de mandat. iudic. c. 27. n. 6. circa finem. Knich. de Sax. non prov. iur. p. 361.* Hoc verò intelligendum est: ut auctori & reo singulis in unoquoque etiam capitulo dux concedantur appellationes, *notante Speculat. h. tit. §. 8.* semperque eum præfero, pro quo ultimo lata fuit sententia. Nullus enim aliâs appellationis ultimæ effectus. Hæc tamen trium conformitas sententiarum non obtinet in novo illato gravamine: vel si ex Actis de nullitate constet notoriè. Nam tunc appellabitur: illiusque (*ut docet Gabriel. de except. Concl. 1.*) impediri debet executio. *Myns. cent. 6. obs. 4. num. 4.* facta tamen non re-

revocatur. *Gabriel. d. loc. n. 4.* Planè novissimo Imperij Jure conformitas trium sententiarum non attenditur: ut notant *Mynscent. l. obs. 15. Gail. lib. 1. obs. 72. n. 3. Bend. de revis. concl. 27. n. 3. & Moller. lib. 1. c. 39.* Tametsi id improbet *Petrus Frider. d. lib. 2. c. 27. n. 6. ad finem.*

XXXV. An verò tam deferens jusjurandū, quàm referens, appellare possit, controversitur? Et quidem de deferente, eum appellare non posse, minor videtur esse dubitatio. Crudele enim est, ei superesse provocationem, qui jusjurandum derulit, eiusque Judex securus est petitionem. *l. generaliter. 12. §. 3. C. de reb. cred. & iureiur. Borcholt. de iureiur. c. 9. n. 13.* Verùm de referente, si causa sic sit decisa, eum appellare posse, affirmat, post alios, *Si- chard. in d. l. 12. §. 1. n. 3. C. de reb. credis.* cùm deferre sit voluntatis: referre autem, necessitatis. Dissentit *Fachin. lib. 1. contr. iur. c. 23.* Ut & semper appellare potest, cui à Iudice ob defectum probationis, iuramentum est injunctum. *l. fin. §. 1. ff. de appellat. & relat.*

XXXVI. Sed à quibus Judicibus appellare liceat, nunc videndum. Et sanè appellare licet ab omnibus judicibus, tam ordinarijs, quàm delegatis. *l. à Proconsulibus. 19. C. h. t. can. omnis. 2. can. placuit. 8. caus. 2. q. 6. c. cùm sis Romana. 5. ext. de appell.* tam inferioribus, quàm superioribus; modò superiorē se recognoscant. *Nobilis Dn. Praeses tract. de process. iud. Decad. 18. conclus. 4. n. 1. & 2.* Nulla enim Judici per provocationem fit injuria. *l. in maioribus. 20. C. h. t.* Et hæc quidem regulariter procedunt. A quibusdam enim appellare prohibemur. Vade stultum esse illud admonere, à Principe sive Imperatore quem prohiberi appellare, ait *Vlpianus. l. 1. §. 1. ff. à quib. appell. non lic.* cùm is ipse sit, qui provocatur; nec maior in terris coinveniat. *Amplissimus Dn. D. Liebenthal. Affinis honorand.*

Colleg.

Colleg. Politic. exercit. 8. quæst. 6. Quamvis ab Imperatore ad Papam (utpote qui in illum potestatem habeat) appellari posse, seriò Canonistæ statuunt, Papæque Vassallum Imperatorem esse clamitent: at quàm verè, vide *Dn. D. Liebenthal, d. loc. Exercit. 7. q. 2. & q. 3.* Sed de eo hîc disputandi locus non est. Sufficiat nobis Ordinatio *Cam. pag. 3. tit. 51. ibi,* daß kein theil weiter zu appellieren oder zu suppliciren macht haben soll. ubi in genere prohibitum est, appellare à Camerâ sive Imperatore. Et refertur notabilis sententia à *Zinzerling. in Dissertat. de appellat. Concl. 59. ex Seilero;* quæ pronunciata anno 1512. 20. Febr. Spiræ: ubi scilicet Rei, propter talem interpositam appellationem, tanquam contemptores Cæsareæ Maiestatis (sic enim sonant verba: als zur Schmach/veracht / vnd verlesung Keyserl. Majestät Hochheit / vnd zu abbruch derselben Majestät. &c.) centum marcas auri puri solvere coacti sunt. Hocque extendendum est ad omnes, superiorem non recognoscentes, sive de facto, sive de jure. De eo enim iam inquirere nihil attinet: cùm appellatio ad superiorem fieri debeat. *l. 1. §. 3. ff. de appellat. & relar.*

XXXVII. Ab Imperatore malè informato, ad eundem meliùs informandum an appellari possit; gravissima, & in Aulis potiùs Principum, quàm Academijs ventilanda, est quæstio? Si quid tamen de hac, & alijs quibusdam subsequentijs quæstionibus, exercitij Academici ergò, dicere licet; paucis de ijs agemus. Et quoad hanc, negativam tuetur *Gail. lib. 1. obs. ult. in fin. Ampliè. Dn. Bocer tract. de regal. c. 2. n. 242. Heig. quæst. illustr. 10. n. 19. part. 1.* ubi refert præjudicium de Capitularibus Argentinensibus: non tamen probat de jure. Affirmativa patrocinantur *Treutl. vol. 2. d. ff. ult. thes. 4. lit. d. Nordermā.*
in Dis-

in *Dissertat. de iure Principat. concl. 89. lit. c. & alij.* Ego cum *Amplissimo Dn. D. Liebenthal. Colleg. Pol. exerc. 8. q. 10. & Viro iidem Clarissimo, Dn. D. Rümnelino, dissert. 2. ad A. B. Carol. IV. Imp. part. 2. conclus. 18. circa fin. & conclus. 19.* statuo: Si malè informatus sit Imperator, ad meliùs informandum competere remedium, at non debere dici appellationem regularem, sed irregularem, seu potius supplicationem. Et per hoc nil Cæsareæ decedit Majestati: cùm & ipse Dominus sæpè sententiam suam mutarit, ut indicat *canon. non semper. 12. caus. 22. quest. 4.* Et ipsum Imperatorem Justinianum, si quid melius adinvenit, non puduisse sanctiones suas corrigere, docet *novell. 22. in pr. & novell. 127. in princ. & c. 4.*

XXXVIII. Non minoris momenti videtur esse quæstio: An scilicet ab Imperatore ad Status & Ordines Imperij possit appellari? Et licet potius tacendum, quàm judicandum esset: libertate tamen Academicâ fretus, solius exercitij causâ, cum Dn. D. Rümnelino, *dict. Dissertat. ad Aur. Bull. part. 2. coroll. 1.* negativam amplector sententiam. Appellatio enim fieri debet à minori ad maiorem. *l. 1. §. 3. ff. h. s.* Iam verò non concedendum puto, Imperatorem Statibus Imperij esse inferiorem: cùm penes Imperatorem solum propriè loquendo summa Imperij Majestas resideat: ut vel hinc etiam vox MAIESTATIS in Germania nullibi, quàm in aula Imperatoris audiatur. *Arum. discurs. iur. publ. 7. p. 74. in fin.* adeò, ut nec Regibus in Imperij conventibus titulus MAIESTATIS, sed dignitatis Regiæ solum attribuat. *Recess. Imperij Regensp. de Anno 1527. §. vnd als die Wohlgebornen. ibi, Königliche Würden zu Böhheim vñ Ungern.* Tum etiam Status subditi Imperatoris perhibentur, *in Recess. VVor-mat. de an. 1521. sub tit. Ordnung des Landtsfriedens/ in pr. ibi,*

ibi, enbieten allen vñ jeden vnsern vñ des̄ heyl. Reichs vñ-
derthanen / *re. Hinc & sub poenâ illis mandat, ut suam ob-*
seruent constitutionem latam. d. recess. sub sit. Handha-
bung des̄ Frides. *ibi*, darumb befehlen wir bey verlust
aller Gnaden / privilegien, vñ Rechten / so ihr von vns
vñ dem heyl. Reich / *re. Reformat. guter Policy zu Aug-*
spurg / de anno 1530. sub sit. von theur zehren. *S. vñ da-*
mit. ibi, So gebieten wir allen Churfürsten / Fürsten / *Pra-*
laten, &c. alles bey Peen zweyer Marck löttiges Goldts.
Atqui subditi non possunt esse majores imperante. *Vide*
Ampliss. Dn. D. Theodorum Reinking. in tract. de regim. secular.
& ecclesiast. lib. 1. clas. 2. c. 2. & clas. 5. c. 9.

XXXIX. A vicariorum quoque latis sententijs,
vacante Imperio, appellari nequit. Nam vel appellan-
dum esset ad Imperatorem, vel Cameram. Sed neque ad
Imperatorem; quia à vicario non appellatur ad eum,
cuius est vicarius: cùm unum idemque utriusque sit tri-
bunal. Ab uno autem ad idem non licet appellare tribu-
nal. *c. non putamus. 2. de consuetud. in 6. l. 1. & l. 2. C. de off. eius,*
qui vic. alicuius iudicis vel præs. obsines. l. 1. §. 1. ff. qui, & à
quo appelles. Scipio Gentil. de iur. d. lib. 2. c. 9. Neque ad Ca-
meram: quia à vicarij sententiâ non appellatur, nisi ad
eum, ad quem appellaretur, si ipse, cuius vices gessit, ju-
dicâset. *Pruckm. Conf. 4. n. 94. vol. 2.* Idem ergo supererit
remedium, contra sententiam Imperatoris dari soli-
tum: *de quo supra conclus. 37.*

XL. A Præfatis prætorio appellare non licuit
olim. *l. unic. C. de sens. præs. præs.* supplicationi tamen fuit
locus; quæ retractatio dicta fuit, *novell. 82. c. 12.* unde ex-
plicanda est *d. l. unica.* Crediderunt namque Principes;
eos, qui ob singularem industriam, exploratâ eorum fi-
de & gravitate, ad eius officij magnitudinem adhibentur,

D

non

non aliter iudicatueros esse pro sapientiâ ac luce digni-
tatis suæ, quàm ipsi Principes iudicarent. *l. un. §. i. ff. de
off. pras. prat. Knich. de iure. servit. l. c. l. n. 181.*

X L I. Eodem fere privilegio, quamvis & maiori,
ornati fuerunt Electores Imperij. *Aur. Bull. Carol. IV. c. 11.
ibi, zu einem andern Gericht zu appellieren / &c. Quan-
quam & antea eo ipsos usos esse, tradant Knichen. in Com-
ment. de Saxon. non provoc. iur. verb. iur. cap. 2. num. 23. &
seqq. pag. 329. & Heig. part. 1. q. 10. n. 30.* Hoc autem de
non appellando privilegio, propter non usum & defue-
tudinem, præter Saxoniz & Brandenburgensem Electro-
rem, neminem gaudere, testes sunt *Knich. d. loc. verb. iur.
c. 2. n. 223. Schurff. Conf. 29. n. 1. cent. 3. Buxtorf. in Dissertat.
ad Aur. Bull. Concl. 94. lit. e. Dn. D. Besold. in Discurs. iuridico-
polis. c. 2. n. 19. pag. 72. edit. 2.* Ut & ipsa testatum facit ex-
perientia: hosce duos Electores in viridi habere obser-
vantia suum privilegium. Nam ipsis denuò confirma-
tum est: & quidem Electori Saxoniz à Ferdinando I. an-
no 1559. & ad totam Domum Saxonicam extensum.
*Arum. Discurs. ad Aur. Bull. 5. concl. 15. Buxtorf. ibid. dict. loc.
lit. c.* Brandenburgensi verò confirmatum est Electori à
Rudolpho II. anno 1586. Quamvis reliqui Electores in
eo adhuc privilegiati sint; ne ab ijs, nisi summa tot vel
tot excedat florenos, appelletur: ut docent Dn. D. Rü-
melin. *Dissertat. 2. th. 2. part. 2. ad aur. Bull. Caroli IV. Imp.
Paul. Matth. Wehner. tom. 6. Symphorem. c. 1. & Daniel
Otto in Dissertat. de iur. publ. c. 11. pag. 363.* Hoc tamen pri-
vilegio & alij Status Imperij fruuntur: veluti ab illustri-
simis quoque Hassiz Principibus appellari nequit, nisi
summa excurrat 600. Rheinisch Gold Gulden: in reli-
quis priusquam appellationi deferatur, calumnia iura-
mentum & cautio præstanda est: uti arguit privilegium con-

concessum an. 1573. *Mindan. lib. 1. de Process. tit. de privileg. quor. Imp. Stat. pag. mihi 207.*

XLII. Nec ab Archiducibus Austriæ appellatio admittitur, propter privilegium Friderici I. indultum anno 1166. & à Friderico II. confirmatum, anno 1245. *Gylman. tom. 1. Symphorem. fol. 6. Goldast. tom. 1. constitut. Imperial. fol. 85. cum seqq. & in Rational. fol. 81. Knichen. d. comment. de Saxon. non provoc. iur. ad verb. iur. c. 2. n. 36. p. 330.* Pariliter Burgundiæ & Lotharingiæ Duces, quia duntaxat quoad contributionem & securitatem publicam Imperio addicti sunt: igitur in reliquis à Camera & Imperij jurisdictione immunes; adeoque in causis tam secundæ, quàm primæ Instantiæ privilegiati censentur. *Eâque de re videantur VVehner. d. tom. 6. symphorem. c. 2. fol. 39. cum aliquot seqq. Mynsinger. cens. 5. obf. 58. n. 1. Gaill. 1. de pac. publ. c. 11. D. Besold. d. Discurs. juridico polit. de appellat. c. 2. n. 19. p. 77. Petr. Frider. Mind. d. lib. 1. de processib. in Cam. extrahend. ad fin. tit. de privilegijs quorundam Imperij Statutum. n. 3. eosq. laudans D. Rümelin. d. Dissertat. 2. th. 4. Qui plures alios, à quibus appellari nequit, diligenter recensens.*

XLIII. Hæc tamen privilegia de non appellando, ita exaudienda sunt, ut fallant in casu apertè protractæ denegatæque iustitiæ. Requiritur enim, daß das Rechte kundelich versagt. *Ord. Cam. part. 2. tit. 1. in fin. ibi, in Zeit eines Monats/nach beschehenem ersuchen/zu Recht nicht verholffen/oder ihr das Recht kundelich versagt/oder mit gewerden verzogen were. &c. Aur. Bull. Carol. IV. c. 11. S. vnd sehen. ibi, so lang ihn ermelten Erzbischoffen gerichten/ &c.* Atque ad illud probandum semper exigitur, vel publicum instrumentum, *Myns. cens. 2. obf. 74. Coler. de process. execut. p. 1. c. 2. n. 19. vel notorietas. Myns. cens. 3. obf. 57.* non verò opus est ad docendum denegatâ vel pro-

tractâ justitiâ, sæpius requisitum esse Judicem. Nam unam requisitionem sufficere, docent *Gail. lib. 1. obs. 28. n. 5. Myns. cens. 1. obs. 91. Zinzerl. de appell. conclus. 73. sub lit. b. arg. l. Titia. 87. §. 1. ff. de leg. 2. l. 32. §. 1. ff. de usuris. clem. 2. de appell. c. Lotharim. 31. q. 21.* Num porro privilegium de nō appellando sit trahendum ad nullitatis querelam, explicant *Thomas Michael. de iurisd. concl. 26. Gail. d. lib. 1. obs. 135. n. 3. Myns. cens. 2. obs. 77. & 4. obs. 63. Buxtorf. in Dissertat. ad Aur. Bull. concl. 94 lit. d. Vant. de nullis. sit. quis poss. dicer. de null. n. 36. & D. Rümelin. d. Dissertat. 2. ad aur. Bull. h. 15.*

XLIV. Cùm Princeps quandoque (ut & hodie quivis, superiorem non recognoscens) iudicem det, appellatione remota, l. 1. §. insertum. 4. ff. à quib. appell. non lic. à quo quidem appellari non posse certum est: verum, an appellatio solum frivola & moratoria remota sit, an verò omnis, quæritur? Et omnem sublatam esse, puto, cum *Mynsingero cens. 1. obs. 3. Marant. h. t. n. 336. per cap. 5. de appell. in 6. exceptis tamen casibus singularibus, quos notat Glos. in c. pastoralis. 53. ad verb. expresse. ext. de appellat.* Per moratoriam enim sive frustratoriam appellationem, aliâs non debet impediri executio. d. c. pastoralis. 53. eod. nec opus fuisset, Ulpianum in d. l. 1. §. 4. nulli concedere hanc potestatem, præter Principem, si de frivolis solum clausula isthæc [appellatione remota] intelligenda esset. Ceterum iudice cum clausula istâ [appellatione remota] dato; non debet excludi omnis ad superiorem recursus ac supplicatio: & in specie revisionem dandam, tradit *Gail. lib. 1. obs. 135. n. 13. & Bender. de revif. Concl. 36. n. 27.* Non etenim omnem adimit defensionem hæc clausula, sed duntaxat speciem. *Knich. prædicto loco. pag. 348. n. 174.* Enimverò illa clausula nō obstabit tertio intervenienti pro suo interesse. c. super eo. 15. de off. & pot. ind. deleg. nec

in causa obtinebit nullitatis, per notata Gailij dict. lib. 1. obs. 135. num. 7.

XLV. Judici cum clausulâ, appellatione remotâ, dato æquiparari potest Augustissimum Imperij Romani Prætorium Spirense, institutum à Maximiliano I. & Statibus Imperij Francofurti ad Moenum, Anno 1595. post Spiram translatum, anno 1555. quod Camera Imperialis vulgò indigitari consuevit. Dn. D. Besoldus in Discursu iuridico-politico, de appell. n. 21. ed. 2. Ab hoc enim nulla datur appellatio, nec supplicatio, Cammer Ger. Ordnung. part. 2. tit. 35. ibi, daß dem Keyserlichen Cammergericht/ ohnverhindert einiger Restitution, Supplication, Advocation, oder anderer Suspension, vnd Auffschlag/ sein freyer strackter ohnverhinderter Lauff gelassen/ re. item part. 3. tit. 51. Reichsabsch. zu Augsp. de Anno 1530. §. dieweil nun vnser Cammergericht. ibi, nicht appellirt werden soll/ re. Gail. lib. 1. obs. 153. n. 1. Ne tamen omnis querelandi præcidatur via; introductum est saluberrimum Revisionis remedium, si iniquè latâ sententiâ se quis putet gravatum. Cammergerichts Ordn. d. part. 3. tit. 51. in fin. & tit. 53. in princ. ibi, mit fleiß zu revidiren vnd besichtigen/ re. Num verò à sententijs Revisorum interlocutorijs, detur appellatio ad Cæsarem & Status Imperij, declarant Bender. de Revis. concl. ult. n. 14. cum seqq. Gail. lib. 1. obs. ult. n. 6. & Gravam. concl. præf. lib. 1. concl. 155. n. 3. considerat. 1

XLVI. Abarbitris ecquid appellari possit, gravis est controversia? Ego ita definiendum censeo: A Compromissarijs, vulgò Willführliche Schiedsrichter dictis, appellari nequit. l. 1. Cod. de receptis arbit. &c. l. non distinguemus. 32. §. cum quidam. 14. ff. eod. Dn. Nicol. Vigel. p. m. arum. mat. p. d. colend. Method. iur. Contr. except. 2. reg. 1. hoc tit. & method. iur. Pontif. lib. 2. c. 18. q. 2. reg. 1. eod. Sententia

ex voluntate partium recepti : & sibi imputent, tales quòd elegerint, & in eos compromiserint. *l. diem proferre. 27. §. stari autem debes. 2. ff. de recep. arb. l. societatem. 76. ff. pro socio. Gail. lib. 1. obs. 1. n. 49. & obs. 149. n. 1. & obs. 150. n. 8. Berlich. pars. 1. concl. pract. concl. 35. n. 14. & 15. Myns. cens. 4. obs. 68. n. 2.* Exceptio tamen doli datur, si sordes aut turpitudine manifesta appareat. *d. l. 32. §. 14. ff. de recept. arb. l. 3. Cod. eod.* Cæterum ab arbitris, necessitate juris electis, appellari potest. *l. arbitro. 9. cum l. seq. ff. qui satis d. l. ult. Cod. de judic.* cùm hi nil aliud sint, quàm iudices. *VVurmbs. lib. 1. tit. 24. obs. 6. n. 1.* Idemque de statuarijs dicendum puto : si scilicet statuto caveatur, ut coniuncti in consanguineos compromittant, *Myns. d. cens. 4. obs. 68. VVurmbs. d. lib. 1. pract. obs. tit. 24. obs. 6. Pacian. lib. 2. de probat. c. 45. n. 26.* Ita quoque appellatur ab arbitris, de suspicione contra Judicem recusatum propositâ cognoscentibus. Sunt enim & hi juris arbitri, & ex necessitate legis electi. *l. apertiissimi. 16. & l. ult. C. de ind. c. cùm specialis. 61. ext. de appellat. Gail. d. lib. 1. obs. 13. n. 18.*

XLVII. Ab executoribus quoque sententiæ appellari nequit. *l. 4. ff. de appell. l. 21. C. eod. c. novis. 43. ext. d. tit.* Et meritò. Si enim semper superesset appellationis remedium : quis iudiciorum effectus ; quis litium futurus esset finis ? Nam & suum finem iudicia habere necesse est. *arg. l. 2. ff. de iur. & fact. ignor. Heig. quest. 10. n. 10. & 14. pars. 1.* Appellationi tamen datur locus, si modum illi excedant. Tunc siquidem sententiæ executio dici haud poterit. *l. prohibitum. 5. vers. tunc enim. 5. C. de iur. fisci. l. ab executione. 5. C. quorum appell. non recip.*

XLVIII. Causas & negocia quod attinet : recipiuntur appellationes tam in causis maioribus, quàm minoribus, *l. & in maioribus. 20. C. de appell.* etiam minimis

mis. d. l. 20. cap. de appellat. 11. ext. hoc tit. Illudque exposcit æquitas; rerumque flagitat æqualitas. Cur enim non tam Iro, quàm Croeso, Justitiæ forum pateret? cùm & Camera, quâvis totius Imperij Romano-Germanici sit dicasterium, omnibus pateat: nec minimas respuat causas. Gail. lib. 1. obs. 123. n. 6. vers. tertio fallit. Licet hoc de viâ querelę simplicis sit intelligendum. Nec causas hinc excludo feudales. Nam & in his appellare permittitur, c. 1. §. ult. quo temp. mil. investitur. per. deb. lib. 1. tit. 22. in usib. feudor. VVesenb. de feud. c. 17. n. 15. Ioan. Fichard. tom. 2. cons. 13. num. 24. ubi hanc sententiam in Camerâ se patrocinando obtinuisse, scribit. Nec in causis matrimonialibus deneganda appellatio. c. lator. 7. & c. consanguinei. 11. ext. de sent. & re iud. c. fraternitatis. de frigidu & malef. Boust. de iure connub. par. 1. de spons. c. 43. in fin. §. quando à tali sententia. Frider. de process lib. 1. c. 10. n. 7. Amplijs. Dn. D. Kitzel Promotor & Præcept. m. suspiciend. synops. matrim. c. 10. theor. 30. lit. b. Ea tamen in Camerâ non recipitur propter memoriale de an. 1570. Affessoribus Cameræ datum. Dn. D. Kitzel. d. c. 10. theor. 30. lit. c.

XLIX. Nec causas relego criminales: quoniam & in his regulariter appellari potest, l. non tantum. 6. ff. de appellat. & relat. l. eos. 6. §. super his. 3. l. minimè. 12. l. litigatoribus. 14. l. addictos. 29. C. h. 1. Rauchb. quæst. illust. part. 2. q. 8. n. 45 Berlich part. 1. contr. præf. 35. n. 31. Cùm enim in hisce maius vertatur præiudicium; cautiùs in ijs erit agendum. l. 1. §. sed etsi. 5. ff. de Carb. edict. c. ubi periculum. 3. de electione, & electi potest. in 6. In quibusdam tamen criminibus gravioribus appellare prohibemur: velut, falsæ monetæ. l. 1. vers. appellandi. C. de fals. mon. raptus virginum. l. unic. in fine principij. C. de rapt. virg. latrocinij, homicidij, maleficij, adulterij, & quibusdam alijs. l. 2. C. quor. appell.

non recipi. l. 16. ff. h. t. l. 34. C. ad L. Iul. de adult. Nec generali Germaniæ consuetudine omnino sublatam esse appellationem in criminalibus, puto. In Saxoniâ enim illam adhuc recipi, testis est Daniel Moller. *lib. 4. sem. c. 33. n. 1.* Hancque sententiam tuentur *Coshman. respons. 14. & 16. lib. 1. & Amplis. Dn. D. Bocer. in tract. de iurisd. c. 3. n. 84.*

L. Verum tamen est: in Camerali Iudicio nullas recipi appellationes in criminalibus causis, *So Leiba straff vff sñnen tragen / per Recessum Augustanum, de Anno 1530. §. item als jetzt eiliche zeit her von Peinlichen Sachen / re. Ord. Cam. part. 2. tit. 28. §. Item nach dem auch / re. Gail lib. 1. obs. 1. n. 28. & lib. 1. de pac. pub. c. 20. n. 36. Bend. de revif. concl. 33. n. 11.* Enimverò hoc fallit in quibusdam casibus: veluti, ratione principaliter intentatæ notoriæ nullitatis, *Cammergerichts Ordn. d. part. 2. tit. 28. §. nach dem auch, ibi, daß in Peinlichen sachen. Gail. d. lib. 1. obs. 1. n. 27. cum seq. Myns. cent. 4. obs. 41. n. 6.* modò nullitas commissa sit contra æquitatem naturalem, *d. p. 2. tit. 28. §. item, nach dem auch, in verbis, wider natürliche Vernunft vnd Billichkeit / re. ut & super merâ competentia criminali, super quâ suo tempore Spiræ decretam esse citationem, se meminisse testatur Petrus Frider. de processibus. & c. lib. 1. c. 9. n. 5.* Refert quoque Ruttger. Ruland. *de commiss. part. 1. lib. 7. c. 3. n. 4.* si ordinarius Iudex criminalis facere negligat iustitiam & differat processum; mandata sine clausulâ sub poenâ aliquot marcarum auri concedi in Camerâ Imperiali ad ordinarium criminalium Iudicem. Plures fallentia peti possunt ex *Fridero d. c. 9. n. 6. & seq.*

L I. Notandum autem, quod diximus, in omnibus causis appellationes recipi, intelligendum id esse; nisi cuidam concessa sint privilegia de non appellando, in
torum,

totum, vel intra certam summam. Sic & ad Cameram Imperialem non devolvebantur appellationes olim, nisi summa ultra 50. esset aureos. *Cam. Ger. Ordn. part. 2. tit. 28. §. vnd sonderlich sehen / ic.* Hæc verò summam Comitij, Spiræ An. 1570. habitis, extensa est usq; ad florenos 150. & tandem ad 300. florenos. *Deputations Abschied / de An. 1600. §. wie wol nuzh. vers. dero wegen dann / ic.* Quod de florenis Rhenensibus, qui singuli 15. bacios, aut 60. crucigeros valent, accipiendum esse, monet *Mynsing. cent. 5. obs. 83. n. 1.*

LII. Necessè igitur est, ut is, qui suam appellationem ad Cameram devolutam cupit, disertis verbis exprimat: summam litigiosam ordinationi conformem esse. *Gail. lib. 1. obs. 123. n. 1.* Et cùm illud dubium est, per juramentum, ab appellante, vel eo defuncto ab eius herede præstandum, doceri debet: ut nimirum jurent, se potius tantâ carere velle summâ, quàm ab interpositâ desistere appellatione. *Cammer Ger. Ordn. part. 2. tit. 28. §. vnd sonderlich / vers. vnd wo ein / ic. Myns. cent. 4. obs. 40. Gail. d. l. 1. obs. 123. n. 7.* Hocque si non fuerit factum: non recipitur appellatio, nullique decernuntur processus; & etiâsi decreti sint, ceu subreptitiè impetrati, abolentur. *Cam. Ger. Ordn. d. tit. 28. §. vñ sonderlich sehen / vers. So solicher Eynd / ic. Denais. de iur. Cam. tit. Appell. privil. §. 2. 4. 5.* Hancque summæ non appellabilis exceptionem obijcere quis potest post punctum devolutionis, in quacunque etiam judicij parte; & à parte non oppositam Judex attendere tenetur. *Mynsing. cent. 3. obs. 89. per Ord. Cam. part. 2. tit. 28. d. §. vnd sonderlich / ibi, daß sienicht angenommen werden / ic.* Et perpetuò hanc exceptionem opponi posse, mirum non est; cùm sit nullitas, ex defectu jurisdictionis resultans; quæ sententiam

ipso jure nullam reddit. *l. 1. §. 2. ff. quod quisq. iur. in alt. stat. l. 1. C. de ped. indicib. l. unic. C. qui pro sua iurisd. indices dare, &c. Vant. de nullis. tit. de defect. ex iurisdic. adeò, ut statuto non tollatur verbis generalibus, etiam si tollerentur aliæ nullitates, per notata Mynfingeri, cent. 6. observ. 5. & Gail. d. lib. 1. obs. 42. n. 13. & obs. 123. n. 3.*

LIII. Sed utrùm summa Ordinationi conformis, & sic appellabilis sit, nec ne, petitio libelli, sive quantum petitum sit, non verò quantum debeat, vel in primâ adjudicatum sit instantiâ, spectari debet. *l. cum quadâ. 19. §. 1. ff. de iurisdic. Gail. d. obs. 123. n. 3.* Quanquam novissimo Camerali jure, illud solum consideretur, teste Denaisio, in compendio iur. Cam. tit. 29. Appellationis summa. §. 8. in quantum quis se primâ gravatum & læsum deprehendat sententiâ. An porrò diversæ summæ conjungi, & census sive pensiones cessæ cum sorte principali, ad fundandam Cameræ jurisdictionem, cumulari possint, vide Consultissimum Dn. D. Besold. Præcept. honorandum, in Discursu iuridico-politico, de appellationib. c. 7. n. 2. Gail. d. lib. 1. obs. 123. n. 3. & Myns. cent. 5. obs. 83. n. 5.

LIV. Sanè ista summa non consideratur in causis injuriarum: cum fama hominis omnium rerum preciosissima, & inæstimabilis sit. Cam. Ger. Ordn. part. 2. tit. 28. §. vnd sonderlich sehen. vers. doch sollen hierin/te. Gail. d. l. 1. obs. 123. n. 4. Hoc tamen hodieq; abolitum videtur: cum eadem fiat summæ computatio in his injuriarum causis, ad solam pecuniariam æstimationem, eamque certam intentatis, quæ alijs in negocijs: secus, si actor ad palinodiam egerit, vel summam nullam exprimens, eam arbitrio judicis definiendam reliquerit, Denais. d. tit. 29. §. 9. & 10. D. Besold. d. loc. pag. 207. Ut & hodierno more idem observatur in censibus, annuis redditibus,

ditibus, jurisdictionibus, alijsue juribus incorporalibus: cum ex publicâ Imperij lege certam acceperint æstimationem, in *Recess. Comit. Spirens. de anno 70. S. als wir daß auch auß. & Deputations Abschied. de anno 600. S. Derowegen daß. 16. Gail. d. obs. 123. n. 6. Nobilis Dn. D. Harpprecht. Fautor & Præceptor honorandus, in tract. de process. iudic. Decad. 18. conclus. 9. n. 3.*

LV. A sententiâ definitivâ tantum appellari potest jure civili. l. quoniam. 21. C. hoc tit. l. apertissimi. 16. C. de iud. VVesenb. in parat. ff. h. t. n. 8. eaq; validâ, argum. 103. tit. ff. quasens. sine appell. resc. & 1. tit. C. quand. prov. non est neces. Berlich. Concl. practicabil. part. 1. concl. 35. num. 40. non verò interlocutoriâ. argum. l. 2. ff. de appellationib. recip. l. 7. Cod. quorum appellat. non recip. l. 2. Cod. de Episc. aud. Marani. hoc tit. num. 303. ea nisi gravamen irreparabile contineat. d. l. 2. ff. de appellat. recip. Mynsing. 4. observ. 43. in pr. Gail. 1. obs. 129. Ord. Cam. part. 2. tit. 28. S. item, als täglich / ic. & periculum subist, ne materia reparandi pereat. Grav. concl. pract. 129. n. 5. lib. 1. quod exemplo torturæ probat Zanger, in tract. de tortur. c. 4. n. 3. Hinc quoque à iudice, breviorē assignante terminum ad edocendū de exceptione, litis ingressum impediēte, appellari posse, respondit Fridericus Pruckm. conf. 49. n. 203. & seq. Idem est in interlocutoriâ, vim definitivæ habente. Nam & ab hac appellari posse constat. l. ait prator. 7. S. 2. vers. permittitur. ff. de minor ib. Cam. Ger. Ord. d. part. 2. tit. 29. S. vund so von bey vrtheiln / die krasse einer end Vrtheil hetten / ic. & part. 3. tit. 31. S. vnd so ferin. & S. seq. wo aber von einer end Vrtheil / oder bey Vrtheil / die Krasse einer end Vrtheil hett / ic. Planè jure Canonico appellari potest ab interlocutoriâ indistinctè. c. ut debemus. 59. c. 60. ext. h. t. c. l. & 3. vers. quod si objiciatur, h. tit. in 6.

Clem. 5. eod. Fachin. 1. cont. 80. Rosbach. de process. ind. tit. 730. n. 2. l. ut & à quovis gravamine, tam judiciali, quàm extrajudiciali. d. c. 1. in pr. de appellationib. in 6. Frider. Mindan. lib. 2. de mandat. ind. cap. 27. n. 9.

LV I. Vim autem definitivæ habere dicitur interlocutoria, quando per eam integrè non definitur causa principalis: sed per indirectum tangitur, & deciditur articulus, ad definitivam spectans. *Rosbach. de process. ind. tit. 71. n. 6. Myns. cent. 3. obs. 88. Gail. lib. 1. obs. 130. n. 6.* Veluti est sententia, quâ quis prodigus declaratur. Vim enim definitivæ habere videtur: cùm principale tangat negotium. Haud tamen hinc consequi puto, nulli prodigo interdicti bonis ipsa lege & jure, *propter l. 1. ff. de curat. furioso, & alijs, & c. l. is, cui. 18. ff. qui test. facer. possunt. l. 5. ff. de acquir. vel omitt. hered.* Ubi dicitur, lege bonis interdicti. Iam autem lege solâ illud fieri dicitur, ad quod nullum intervenit factum hominis. *l. legitimus. 5. in pr. ff. de legit. tutor. Vide Dn. D. Hunn. in resolut. ad Treutl. vol. 1. disp. 6. th. 5. q. 36. pag. 387. & seqq.* Plura de interlocutorijs qui scire aver, adeat *Dn. D. Besoldum, Præcept. honorand. in Discursu iuridico-polit. de appell. c. 7. n. 6. & seqq.*

LVII. Unicam hanc solùm hîc subjiciemus, & quidem quæstionem gravissimam: An scilicet in causis possessorijs detur appellatio? Affirmative verò adhærere suadet *l. unica. C. si de momentaneâ posses. fuer. appell.* ubi momentaneæ duntaxat possessionis causa excipitur: nec in ea admittitur appellatio: in reliquis ergò omnibus admitti debet. Et ratio exceptionis videtur consistere in eo, quòd summarie & velut in momento expediri debeat. *l. momentaria. 8. C. unde vi.* Quod secus fieret, admissâ appellatione. Aliam adhuc exceptionis rationem pete ex *Clarissimo Dn. D. Hunnio, Præceptore meo suspiciendo,*

in resol. ad Trewil. vol. 2. disp. ult. thes. 5. q. 39. pag. 650. ubi & hanc affirmativam defendit; idemq; esse de jure Canonico statuit: eum d. l. unica. inserta sit can. ei, qui. 38. §. si quis etiam ausus fueris. caus. 2. q. 6. Destylo quoque Camere, nostrique temporis judiciorum, si quærat: omnes appellationes, à quocunque plenario possessorio interpositæ, admittuntur: velut docent Gail. lib. 1. obs. 7. n. 7. Bender. in tract. de reviv. concl. 35. n. 9. cum seqq. & Nobilis Dn. Praeses, tract. de process. ind. Decad. 18. concl. 6. n. 7. Vide Wefenbecium in paratit. ff. de appellationibus & relationibus, num. 8.

LVIII. Ad extrajudicalem quod attinet appellationem; ne in hâc impingamus, eam dupliciter considerari, sciendum est. Aut enim ad partis implorationem sive instantiam, extra judicium quispiam gravatur: aut verò à Judice, tanquam parte, extrajudicialiter procedente molestatur. Huius igitur occasione opportunè movetur quæstio: An, si Princeps Imperij subditum suum extrajudicialiter gravârit, ad Cameram appellare possit subditus? Et respondendum erit: si gravatus fuit iste subditus à suo Principe, tanquam parte: velut, si negotium sibi cum Principe fuerit; isque extrajudicialiter processerit, & gravamen intulerit; tunc subditus non Cameram adire, sed, si vult, coram iudicibus ordinationis (vermögd der Aufsträg) Principem convenire debet: ne fiat fraus privilegio primæ instantiæ. Et hoc modo exaudiendum est, quod dicitur, appellationem extrajudicalem nil aliud esse, quàm ad causam provocationem, vimque conventionis habere. c. cum sit Romana. 5. §. si verò ext. h. 1. Si verò gravatus sit subditus extrajudicialiter, ad partis implorationem, à suo Principe, tanquam à iudice loci ordinario: Iudex erit Camera; quæ, fatalibus

appellationis observatis, est ad eunda, tanquam gravantis superior. Idquè latius declarant *Gail. lib. 1. observ. 120. Gravam concl. pract. lib. 1. concl. 120. & Dn. D. Besold. in Disc. iuridico-polit. de appell. c. 7. n. 12.*

LIX. Utrum tutor datus, tanquam ab extrajudiciali gravamine appellare possit, quæritur? Nego: sed excusationem ritè allegandam habet: quæ si fuerit repulsa, tùm demùm ad appellationis confugere potest remedium, *l. 13. ff. de excus. tut. l. 1. §. 1. ff. quand. appell. VVesemb. de excus. tut. n. 4. in paratistl.* Quamvis alia causa sit eorum, qui ad aliquod aliud munus vocantur, seu honorem. Aliter enim allegare non possunt causas suæ immunitatis, quàm si appellationem statim interposuerint, *d. l. 1. §. 2. ff. quand. appell. sit. & c.*

LX. Ad quem appelletur, cùm nunc agendum: observandum est, formam appellationis in eo consistere: ut à minore fiat ad maiorem. *arg. l. nam magistratus. 4. ff. de recept. arbit. l. ille. 13. §. 4. ff. ad Sc. Trebell. can. inferior sedes. 4. distinct. 21.* Deserta igitur erit appellatio, cùm ex errore quis minorem adierit iudicem. *l. 1. §. si quis. 3. ff. h. t. l. si per errorem. 15. ff. de iurid. Arum. disput. pand. ult. thes. 2.* Quin nec ad comparem iudicem referre appellationem oportet, *arg. l. iudicium. 58. ff. de indic. Novell. 23. cap. 4.* Uno proindè delinquente ex pluribus condominis: nō comparem, sed superiorem iudicem habere, Surdum consuluisset *cons. 47. refert Clarissimus Dn. D. Besold. d. Discurs. c. 4. n. 2.* Par etenim in parem non habet imperium, *d. l. nam magistratus. 4. ff. de recept. arbit. & d. l. ille. 13. §. tempus. 4. ff. ad senatus cons. Trebell. c. innotuit. 20. vers. quamvis. in fin. ext. de electione & electi potest.* Sed & nec appellatio ab aliquo ad illum ipsum admittitur, *arg. d. l. ille. 13. §. 4. ibi, se cogere non poteris. ff. ad Sc. Trebell. c. Romana. 3. in pr.*

pr. de appellat. in 6. Nam neq; imperare sibi, neq; se prohibere quisquam potest. *l. penult. ff. de recept. arbitr.*

LXI. Gradatim verò appellationem faciendam esse, sc. ad proximè & immediatè superiorem, probant textus *in c. dilecti, 66. ibi, gradatim fuerat appellandum. ext. h. tit. Novell. 17. c. 3. in fin. l. Imperatores. 21. ff. de appell. & relationib. nec non Ord. Cam. part. 2. tit. 29. in pr. ibi, es soll kein appellation an dem Keyserlichen Cammergericht angenommen werden / die nicht gradatim geschehen / vnd die einen nähern Richter hat, Grav. conclus. pract. lib. 1. conclus. 119. confid. 1. n. 1. & seq. Nobilis Dn. Praeses. in tract. de process. ind. Decad. 18. concl. 10. lit. a. Hart. Harm. pract. obs. 2. tit. 19. obs. 5. Amplis. Dn. D. Iohan. Kitzelium, Promotor & Praeceptor suspiciendus. synops. Matrim. c. 10. theor. 30. lit. d. Cæterùm appellatio, omisso medio, interposita non planè intercidit: sed ad medium superiorem remittitur. Qui enim ad maiorem provocat, ei error non nocet. *l. 1. §. si quis. 3. l. Imperatores, 21. in pr. ff. h. tit. cùm is ad medium, etiam superiorem, appellare voluisse censeatur, Grav. d. lib. 1. conclus. pract. Cameral. d. concl. 119. n. 4. nisi malitiosè medium prætergressus sit, Grav. dict. loc. num. 5. cum q. laudans Dn. D. Besold. d. Discurs. de appell. c. 4. n. 13.**

LXII. Quod tamen fallit, consuetudine contrarium si sit inductum: ut, neglecto medio, provocetur ad superiorem. Nam tunc non gradatim appellatio fieri potest. *c. Romana. 3. §. ab Archidiaconi. h. t. in 6. Ut & jure Canonico, omisso quocunque medio, rectà ad Papam appellari potest. can. ad Romanam. 5. caus. 2. quest. 6. c. si duobus. 7. in pr. c. sollicitudinem. 54. ext. hoc tit. Nec in apertè denegarà, protractaue justitià gradatim appellandum est: non tamen rectà Camera adiri debet, sed proximè superior, per textum expressum in Ordinat. Cam. part. 2. tit. 1.*

§. final.

S. final. ibi, in welchem Fall dann der / dem das Recht also
 geweigert oder verzogen / desselbigen Undergerichts
 nächste Obrigkeit /c. Item *part. 2. tit. 26. in pr. ibi*, das näch-
 ste Obergericht. *ic. Mynsinger. cent. 1. obs. 67.* Sed & tum,
 Judicem mediato præterito, ad superiorem transilire lice-
 bit, quando ille ratione suspicionis, excommunicatio-
 nis, vel alias justas ob causas esset inhabilis, vel sponte ad
 superiorem controversiam remitteret. *id. Ord. part. 2. tit.*
29. in pr. ibi, oder sonst auß rechtmessigen Ursachen in
 der Sachen nicht Richter seyn köndt / oder wöllt. *Vide*
Eberhardum Speckhan, cent. 2. quæst. iur. class. 4. quæst. 37. n. 4.
& Gail lib. 1. obs. 119. n. 2. vers. si tamen index, &c. Dn. Nicol.
Vigel. p. m. Avum mat. perpetuo colend. Method. pract. obs. c.
17. reg. 3. except. 1.

LXIII. Singulari quoque quibusdam personis
 indultum est privilegio; ut, omisso medio, ad Imperato-
 rem, vel supremam Curiam rectà appellare possint: velu-
 ti Studiosis, pupillis, orphanis, viduis, alijsque miserabi-
 libus personis. *l. unic. Cod. quand. Imper. int. pupill. vel vi-*
duas &c. arg. text. auth. habita. ibi, nostram laudem & pro-
tectionem omnimodo mereantur. C. ne filius pro Patre. &c. Re-
buff. in suis privileg. Vniversitatum, &c. privileg. 164. S. fallis
tamen, &c. D. Besold. d. Discurs. de appellat. c. 4. num. 14. pag.
147. & n. 17. pag. 154. edit. 2. Speckhan. d. cent. 2. clas. 4. q. 37.
n. 4. Berlich. part. 1. conclus. practicabil. concl. 35. n. 79. & seq.
 Quod tamen Cameram non observare, tradit *Gail. lib. 1.*
obs. 1. n. 40. vers. sed hoc in Camera, &c. Et hodie de causis
 viduarum, aliarumquè personarum miserabilium, vi
 propriæ jurisdictionis, Status Imperij cognoscere, scribit
Paurmeister. de iurisd. lib. 2. c. 8. n. 92. Plures fallentias vide
apud præcitatos Doctores, & Berlichium, part. 1. concl. pract. 35.
n. 66. & seqq.

Præterea

LXIV. Præterea tractandum erit, ad quem appellatur in causis feudalibus? Hac de quaestione licet variaz Doctorum sint sententia: ego tamen cum Nobili & Amplis. Dn. Praside, Præcept. observ. in tract. de process. indic. Decad. 18. conclus. ult. n. 10. statuo: si proximus sit superior, scil. Dominus mediatas; ut tum ad eum, tam à Paribus, quàm à Domino; si verò non sit ibi proximus superior; tunc ad Dominum tribunalis, nempe ordinarium loci, cui & res subiecta est, appellatio dirigatur. Hancquæ assertionem plenius explicant Myns. cent. 5. obs. 5. & Rosensh. in tract. de feud. c. 12. concl. 20. n. 3. & seqq. De quaestione deniq; illâ (ad quem à sententiâ Ecclesiastici, in causa profanâ latâ, sit appellandum) vide Mindam. lib. 1. de process. & c. c. II. per tot. & Amplis. Dn. D. Liebenthal. dissert. de regim. Ecclesiast. in coroll. ut & de alijs quaestionibus præallegatos. Dd. dictis locis. Omnia enim persequi, non est nostri instituti.

LXV. Nunc, quomodo interponi ritè debeat appellatio, videbimus. Interponi autem potest vel in continenti, vel ex intervallo, à definitivâ, vel ab interlocutoriâ, vim definitivæ habente: idq; si in continenti fit, apud acta vivâ voce fieri debet, iudice adhuc pro tribunali sedente: & quidē unico verbo fieri poterit, APPELLATIO, nullâ additâ appellationis causa. l. 2. l. à sententia. 5. §. fin. ff. de appell. & relationib. l. litigatoribus. 14. C. eod. can. ult. in fin. caus. 2. q. 6. Ord. Cam. part. 2. tit. 29. §. vnd so von Beyvortheiln/te. Speculat. tit. de appellat. §. qualiter. 6. in pr. & num. 1. Myns. cent. 3. obs. 15. Gail. lib. 1. obs. 130. n. 5.

LXVI. Ex intervallo cùm appellatur: non nisi in scriptis, & quidem intra decendium (de quo pòst sh. 72. in fatali primo) appellatio peragi debet. l. eos, qui. 6. §. pen. iunctâ Auth. hodie. C. h. s. Myns. d. obs. 15. Nec hîc causam ex-

primere, omnino est necesse; quamvis eam adijcere, utile sit; ut nimirum Judex sciat, an appellationi deferre teneatur. *Roland. à Valle. consil. 43. n. 6. vol. 1. Ferrar. Mont. de appellat. c. 4. §. praterea. &c.* A tertio verò interveniente semper expressio causæ addenda est. *arg. l. 5. ff. h. t. Gail. d. lib. 1. obs. 122. n. 5. vers. tertium casus, &c.* Plures istius conclusionis qui desiderat fallentias & limitationes, consulat *Dn. D. Besoldum in Discurs. iuridico-polit. de appellat. cap. 8. n. 3. p. 256. & seq.*

LXVII. Ab interlocutoriâ simplici, appellabili tamen, cùm appellatur: ea semper in scriptis facienda est, & quidem cum speciali expressione gravaminis causæ: adeo, ut non sufficiat relatio ad acta; nisi, in quâ actorum parte illa contineatur, specialiter addatur. Est etenim appellatio isthæ ab interlocutoriâ ex iisdem justificanda actis: nec hîc illud axioma locum invenit: *Non deducta deducam, non probata probabo*: *Cam. Ger. Ordn. part. 2. tit. 29. §. Wo aber von andern Interlocutorien.* *Gail. lib. 1. obs. 130. n. 1. cum seqq. Myns. d. observ. 15. cent. 3.* unoque est absolvenda contextu. Si enim uno appelletur die; altero verò inferatur gravaminis causa: nulla erit appellatio, *arg. c. cordi. 1. de appell. in 6. Berlich. part. 1. concl. practicabil. concl. 35. n. 95.* Cùm tamen hi appellandi modi jure positivo sint inducti: contrario jure, statuto nimirum vel consuetudine, mutari tolliue possunt: hæcque statuta & consuetudines in Camerâ admittuntur, *per notata Andree Gail. d. obs. 130. n. 4. & Myns. cent. 1. obs. 66. & cent. 3. obs. 32.* modò de ijs notoriè constet. Nam aliàs debet observari jus commune; in tantum, ut si judex detulerit appellationi vivâ voce, quæ fieri debuit in scriptis; eâ delatione non obstante, illa corruat, utpote præscriptâ formâ non observatâ, *arg. l. cum hîs. 8. §. si prator. 17. ff. de transf.*

transact. l. Julianus. 9. §. 3. ff. ad exhibend. c. cum dilecta. 22. §. fin. exs. de rescript. Grav. concl. pract. lib. 1. concl. 119. in pr.

LXVIII. In scriptis autem appellatio fieri dicitur, quando Libelli appellatorij conficiuntur, summam appellationis continentes: hoc est, quis appellet, & adversus quem, & à quâ sententiâ. *l. 1. §. ult. ff. de appellat. & relas. ibiq. Vvesenbec. in paratit. n. 9.* Tametsi, nomine adversarij omisso, appellationi non præscribatur. *l. 3. in pr. ff. eod.* Nec, à quâ sententiæ parte, quis appellet, expressa requiritur specificatio. *l. appellanti. 13. ff. d. tit.* ut nec judicis designatio; & quo minùs erretur, provocatio fieri debet ad quemcunque competentem, nullo in specie nominato. Censetur enim ad immediatè superiorem appellatum: cùm in generali sermone ordo juris insertus reputetur. *l. qui Roma. 122. §. Scia. 5. ibiq. Bartol. & Iason. ff. de verb. obligat. Ampl. §. Dn. Bocer. clafs. 6. disp. 34. th. 69.* Et præsentari possunt isti libelli judici tam in, quàm extra judicium, *arg. c. 9. de appell. in 6. Mynsinger. cent. 2. obs. 12. Berlich. concl. pract. pars. 1. concl. 35. n. 101.* etiam die feriata. *l. 1. C. de ferijs. Dn. D. Bocer. d. disp. 34. th. 60. lit. d.* Hinc sequitur: eum, qui dicit, APPELLO, & Actuarius seu Notario materiam dat, ut describat, in scriptis non appellasse: sicut illud ipsum probatur ex Receptis Imperij, de Anno 1594. *§. Gleicher Gestalt. Hartm. Hartm. tit. 19. de appell. obs. 4. Myns. cent. 4. obs. 45.* Non tamen necesse est, ut appellans in libello seu schedulâ appellatoriâ clausulam illam addat [*in scriptis hisce appello*] uti pluribus edocet Gravæus *concl. pract. lib. 1. concl. 119. n. 35.*

LXIX. Et hoc, si judicis copia haberi possit, ita procedit. Quòd si verò appellans judicis copiam habere nequeat, vel aditū eius justis de causis horreat: libellos appellatorios judici à quo, offerre non tenetur: sed publicè

eos proponere potest. l. cum quidam. 7. ff. h. t. l. 1. §. ad eundem. di. 9. ff. quando appelland. sis. l. 2. C. de his, qui per met. iud. non appellat. c. ult. ext. de appellat. Nisi iudicis ad quem, ille copiam habere possit, ut tradit Myns. cent. 2. obs. 2. Tunc enim huic offerendi sunt libelli appellatorij. l. 1. §. si quis. 10. ff. quando appellandum sit.

LXX. Hic quoque appellandi mos Juri & usui hodierno conveniens est: ut si quis Judicis copiam habere nequeat, vel aditum eius sive conspectum probabiliter reformidet: is protestatione desuper publicè propositâ, in præsentia virorum bonorum, vel Notarij causas appellationis exponat, l. ult. C. de his, qui per met. iudic. non appell. d. c. ult. de appellat. Myns. d. cent. 2. obs. 2. Mascard. d. vol. 1. concl. 116. n. 7. & seqq. Atque istam protestationem vim legitimæ obtinere appellationis, testatur Dn. D. Besoldus, in Discurs. iuridico-polit. de appell. c. 3. n. 4. p. 265. edit. 2. Sed & appellationes coram Notario & testibus interpositas, per totam Germaniam pro solenniter interpositis haberi, docent Gravæus concl. pract. lib. 1. concl. 119. n. 47. Myns. cent. 4. obs. 44. & Hart. Hartm. obs. 4. tit. de appellatione. Hæcque sententia confirmatur publicâ Imperij latâ lege. Ord. Cam. pars. 2. tit. 29. §. Item so soll ein jeder/ rei. Instrumentum autem super appellatione à Notario confectum, membraneum esse oportet. Reichs Absch. zu Cöln/ de Anno 1512. Ordnung zu Vnderrichtung der offenen Notarien. §. Item die Notarien, wenn aliud consuetudine receptum sit. Ea enim in Camerâ attenditur, Ord. Cam. pars. 1. tit. 13. in pr. & tit. 27. ibi, vnd Ländischen Ordnungen/ gewonheiten/ &c. Andr. Gail. lib. 1. obs. 119. n. 3. Illud quoq; hic addendum: quod Notarius, coram quo appellatio interponitur, schedulam appellatoriam instrumento, super appellationis actu à se conficiendo, inserere

Herere teneatur, ex recessu Imperij, Anno 1594. Denais. in synops. iur. Cameral. lit. A. rubr. appellatio coram Notario. num. 3. Gravau. d. lib. 1. concl. 119. n. 36.

LXXI. Tempora appellationum quod attinet, hæc vulgò Fatalia dicuntur: eò, quòd eorum lapsus, veluti quædam mors & interitus est appellationis. Sicut enim mors hominem; ita lapsus illorum appellationem extinguit: adeò, ut istam sic quasi desertam denuò regulariter quis instituere nequeat. *Duaren. ad tit. ff. quand. appell. sit, & intra quæ tempora. c. 9. Cuiac. in paratit. C. de temp. & reparation. appell. item ad tit. ff. de divers. tempor. præscript. cap. 16. Calvin. in Lexic. iur. verb. fatalis dies. Clariss. D. Besold. in discurs. de appellat. cap. 8. in pr. pag. 248. Marant. part. 6. de ord. iudic. num. 221. Numerantur autem vulgò quatuor. I. Fatale Interponendæ. II. Petendorum Apostolorum. III. Introducendæ. IV. Prosequendæ seu finiendæ appellationis. Vide Ruginell. in tract. de appellat. §. 10. gloss. 1. n. 4. Scacciam in tract. de appellat. q. 15. artic. 2. n. 12. Gail lib. 1. obs. 139. Gilhausen. in arbor. iudic. part. 3. cap. 8. n. 3. Petrum Frider. Mindan lib. 1. de processib. c. 12. n. 6. & Vvesembecium in paratit. ff. quando appelland. sit. n. 2.*

LXXII. Fatale interponendæ appellationis olim fuit biduum in causa propriâ; in alienâ verò triduum; *l. qui suspectum. 20. §. 1. iunctâ l. 5. §. ult. ff. hoc tit. l. eos. 6. §. pen. C. eod. l. 1. §. biduum. 5. §. quod in sententijs. 6. §. in propria. 11. ff. quand. appell. sit.* Quod sanè jure novissimo, ne quis temerè ad saluberrimum appellationis confugeret remedium, sed satis superesset deliberandi temporis, extensum est ad decendium, *Novell. 23. c. 1. ansh. hodie. C. de appellat. & quidem continuum: currit siquidem de momento in momentum: in tantum, ut etiam feriæ solennes includantur; adeoq; elapso hoc tempore, regulariter*

appellans non audiatur. l. 1. C. de ferijs. l. 3. C. de dilat. Røgger. Ruland. in tract. de Commiss. part. 1. c. 13. lib. 5. Myns. cent. 2. observ. 2. cent. 3. obs. 11. & cent. 5. obs. 95. Gail. lib. 1. obs. 139. n. 5. Dn. Nicol. Vigel. p. m. Avus mat. perpetuo colend. Meih. obs. cammeral. c. 17. reg. 7. Idem meih. iur. civil. c. 27. q. 5. reg. 1. Utile proinde est, ut Notarius instrumento diem & horam interpositæ appellationis addat. Gail. d. obs. 139. n. 5. Et quamvis aliàs computandum hoc tempus sit à die recitatæ sententiæ. d. aush. hodie. & d. novell. 23. c. 1. can. anteriorum. 25. §. & sancimus. caus. 2. q. 6. Gail. d. loc. VVurmbs. 1. pract. obs. tit. 15. de appell. obs. 2. non tamen currit ignorantia. l. 3. C. quom. & quand. index sent. proferre deb. c. concertationi. 8. ext. de appell. in 6. Rosbach. in process. iudic. tit. de appellat. 73. n. 24. Myns. 2. obs. 12. Gail. d. obs. 139. n. 7. Consultis. Dn. D. Bocer. class. 6. Disp. 34. zh. 70. lit. c. adeò quidem, ut non opus sit, probari ignorantiam ab eo, contra quem absentem lata est sententia. Fachin. lib. 1. contr. iur. civil. c. 51. nisi ei intimata, aut is personaliter citatus sit. Mascard. in tract. de probat. concl. 120. Dn. D. Besold. d. Discurs. de appellationib. cap. 8. n. 2. circa finem. pag. 255.

LXXIII. Illud verò decendium quamvis à Iudice prorogari nequeat. Ord. Cam. part. 2. tit. 29. §. so sollen auch/ ibi, vnd derhalben kein Richter auff der Partheyen/ &c. nec partium consensu, secundum Myns. cent. 2. obs. 68. & Gail. d. lib. 1. obs. 139. n. 6. ubi communem hanc esse opinionem testatur: non tamen currit in gravamine (uti loquitur Dd.) successivo. Ioan. Andreae in c. dilectus. 29. ext. de rescript. Marant. part. 6. de ordine iudicior. n. 205. Gail. d. obs. 139. n. 13. Scacc. in tr. de appell. q. 12. n. 144. cum seqq. Ut nec tunc currit, cum sententia obscura est & dubia. Sufficit enim, si à tempore declaratæ vel confirmatæ sententiæ appelletur. arg. l. de astate. 11. §. nihil interest. 7. ff. de interrog.

in iur. fac. Mindan. lib. 1. de processib. cap. 8. sect. 3. & 4. ubi protestari, vel in eventum appellare quem debere, utilius ac consultius esse, monet.

LXXIV. Ad secundum fatale petendorum apostolorum quod attinet: ij nihil aliud sunt, quàm libelli seu literæ dimissoriæ, quas iudex, à quo, tradit appellanti deferendas ad Judicem, ad quem est appellatum: in quibus provocatio continetur interposita: ut sic iudex ad quem, ex illis de causæ negotio instrui possit. *l. unic. ff. de libell. dimiss.* vulgò dicuntur Abschieds Brieff. *Paul. Mathias VVehner. in libro singulari practicar. iuris observation. in lit. a. in verb. Abschieds Brieff.* Quotuplices verò sint, recenset Emericus à Rosbach in process. iudiciar. tit. 74. n. 3. cum seqq. & VVehner iam allegat. loco. Libellos autem istos dimissorios quis petere tenetur intra 30. dies. *c. ab eo. 6. de appellat. in 6.* (nisi iudex breviorē constituerit terminum. *Clement. quamvis. 2. §. verum. & §. quòd si iudex. de appellat. Treutl. vol. 2. disp. ult. thes. 8. lit. f.*) à tempore latæ sententiæ computandos, *l. iudicibus. 24. C. h. t. c. ult. §. iudicibus. caus. 2. q. 6.* Et quanquam Amplissimo Domino Præceptor, D. Bocero verius videtur, à die interpositæ appellationis triginta istos dies numerandos esse. *class. 6. disp. 34. thes. 80. sub. lit. b.* communior tamen est, usq; receptior prior sententia, ut ipse Dn. D. Bocerus faterur, dicto loco, ex Myns. 4. obs. 36. Perendi etiam sunt apostoli instanter & sæpius, unoque contextu. *d. l. unic. §. 2. ff. de libell. dimissor. d. Clement. 2. in pr. hoc tit.* Veluti hoc modo: *Peso instanter, instantius & instantissime: Bitt vnnnd Beger fleissig/ fleissiger vnd zum fleissigsten / re. Rosbach. d. process. iudic. tit. 74. n. 12.* Jure sanè Camerali apostolos petere, vel non petere, cuiquam liberum est. *Cammer Gerichts Ordnung. pars. 2. tit. 30. ibi, soll einem jeden Appellanten*

Appellantes frey sehen / nach gethaner Appellation apostolos
zubitten / oder nicht / *re. Myns.cens. 4. obs. 36. in fin. Gail. lib.*
1. obs. 139. n. 15. Quod & juri civili non videtur absonum,
propter l. 6. §. ult. C. de appellat. Actorum tamen petitio
semper necessaria est. d. ord. part. 2. tit. 31. in pr. Ut & pleris-
que in judicijs Acta solùm petuntur & exhibentur ap-
pellanti, intermissâ apostolorum mentione. Dn. D. Besold.
d. discurs. de appellat. c. 8. n. 7. pag. 270. Dn. D. Bocer. d. discurs.
34. sb. 82. Nil porrò oberit petenti recusatio dandorum
apostolorum. d. l. unic. in fin. ff. de libell. dimiss. & querela ipsi
eo nomine competit. l. si appellationem. 31. C. h. tit. conte-
stationemque desuper intra 30. dies interponere, à ju-
dice apostolos sibi negatos esse, necesse habet, d. l. unic. §.
2. ff. de libell. dimissor. ibiq. VVesembec. in suis paratist. num. 4.
Nihil præterea interest, siue deneget judex expressè apo-
stolos, siue tacitè. Dn. D. Besold. d. cap. 8. n. 7. ad fin. Rosbach.
d. c. 74. n. 23. An verò in extrajudicialibus quoque peten-
di sint apostoli, vide Myns.cens. 3. obs. 11. & Scaccia in tract.
de appellat. quest. 13. n. 32.

LXXV. Tertium nunc subsequitur fatale, in-
troducendæ scil. seu præsentandæ appellationis: quod
jure cùm non sit definitum communi, relinquitur arbi-
trio judicis. *arg. l. 1. in fine. ff. de iure deliber.* Nam variatur
variatis circumstantijs personarum & locorum. *l. 1. l. 2.*
& l. ult. C. de temp. & reparat. appell. c. personas. 4. ext. h. tit.
Jure tamen Camerali appellatio intra sex menses, quo-
rum singuli contineant 30. dies, à tempore interpositæ
appellationis numerandos, introduci debet, & ante illo-
rum finem reproduci. *Cammergerichts Ordnung. part.*
2. tit. 30. §. 1. & §. 4. vnd sollen in obgemelten fällen / &c.
Gilhaus. arb. ind. civil. h. s. part. 3. c. 8. n. 52. Myns.cens. 1. obs. 31.
Gail. lib. 1. obs. 140. n. 1. & seqq. aliàs deserta censetur. Ord.

Cam. d. part. 2. tit. 30. §. und so also / re. B. rlich. concl. pract. part. 1. concl. 35. n. 128. A iudicibus verò Austregarum, vulgò der Austräge / & in causa spolij, si ad Cameram provocatum sit: intra tres menses, à die interpositæ appellationis computandos, introduci appellatio debet. *Cammergerichts Ordnung. part. 2. tit. 8. §. wo aber. & §. seq.* Planè, si ante sex effluxos menses prorogatio sit petita: concedi ea potest à iudice ad quem, ob casum scil. fortuitum, nimiam loci distantiam, aliasve iustas causas. *d. Ord. Cam. part. 2. tit. 30. §. würdte aber durch den Richter / re. Gail. d. lib. 1. obs. 140. n. 7.* Quod tamen iudici à quo, denegari videtur: quamvis tempus istud, à lege Imperij definitum, minuere possit. *arg. cap. cum sit Romana. §. ibiq. gloss. in verb. recisus. ext. h. 1. Nobilis Dn. Praeses in tract. de processu iudic. Decad. 19. conclus. 4. n. 3. Gail. d. obs. 140. n. 2. & 3. Myns. cent. 3. obs. 15. & cent. 6. obs. 12. n. 5.* Num verò partium consensu, vel compromisso fatale introducendæ appellationis prorogari possit, consule Andreæ Gail. *obs. 140. n. 8. itemque Grævæum conclusion. pract. Cam. Imp. lib. 1. concl. 140. consid. 1.*

LX XVI. Ecquid appellatio deferta censi debeat, si terminus, à lege Imperij præstitutus introducendæ appellationi, desinat aut expiret in ferijs; ita ut ante finem termini introduci propter incidentes ferias nequeat, quæritur? Et quidem connumerandos esse feriatos dies, juris arguit autoritas, l. 2. *§. illud etiam. C. de temp. & reparat. appellat. l. 3. C. de dilat. & l. sed et si. 26. §. si feria. 7. ff. ex quib. caus. maiores, &c.* Verùm contrariam, ceu benigniorem, amplexos esse sententiam Dominos Camerales, tradit *Gail. lib. 1. obs. 140. n. 5. & 6.* Ac proinde in primâ post ferias audientiâ reproductio appellationis fieri potest, *Nobilis Dn. Praeses d. tract. de process. iudic. Decad. 19.*

conclus. 4. n. 5. Adde Matthiam Berlichium part. 1. conclusion. practicable. conclus. 35. n. 134. & seq. pag. 620. edit. ult. nec non Clarissimum Dn. D. Bocerum. class. 6. Disputat. 34. de appellationib. th. 104.

LXXVII. Ultimum fatale, prosequendæ sc. seu peragenda appellationis, regulariter est annus: quia tempore interpositæ appellationis currere incipit; vel à die illati gravaminis, cum à futuro appellatur gravamine. *Clem. sicut. 3. ibiq. gloss. de appellat. Gail. lib. 1. obs. 141. in pr. & n. 1.* Non tamen currit de momento in momentum: dies quippe interpositæ appellationis non consideratur. *Gail. d. obs. 141. n. 1.* Elapso verò hoc anno, sententia semel lata executioni mandari debet, nisi justum allegetur & probetur impedimentum. Tunc enim dandum est biennium: veluti cum per judicem causa protrahatur, aut per vim casumve maiorem. *Lul. §. illud. 4. C. de temp. & reparat. appell. novell. 49. in pr. & c. 1. novell. 126. c. 2. Clem. 3. de appell. Fachin. lib. 1. controuv. iur. cap. 79. Grav. concl. practic. lib. 1. concl. 141. n. 5. & seq.* De impedimento tamen, termino durante, quem protestari, si ex personâ appellantis provenit, utile est, non necessarium: secus, si impedimentum ex personâ judicis proveniat. *Gail. lib. 1. obs. 141. n. 9. cum seq. Myns. cent. 6. obs. 12. num. 7.* Quamquam leges nullo casu videantur requirere protestationem: sed solummodo impedimenti allegationem; eiusq; probationem. Tertium autem annum non dari, nisi interdum beneficio restitutionis, probatur *aug. c. ex ratione. 8. ext. de appellat. & d. lul. §. 4. C. de tempor. & reparat. appell. Myns. cent. 3. obs. 15. n. 4.*

LXXVIII. Veruntamen hoc fatale prosequendæ seu finiendæ appellationis non observatur, si compromisso vel expresso partium consensu prorogatum sit. *Novell. 93.*

*Et Auth. sisamen. & l. ult. §. ult. C. de temp. & reparat. appell. Clement. quamdiu. 4. de appellat. Gail. lib. 1. obs. 141. n. 4. Tes-
saur. decif. 144. Hoc enim fieri potest etiam ultra bien-
nium: tamen si tempus præstitutum primæ instantiæ
prolongari nequeat à partibus. arg. l. properandum. §. 1.
C. de iudic. Dn. D. Hunnius in resolut. Treutl. vol. 1. diff. 12. th.
35. q. 53. pag. 950. & seq. ubi ratio diversitatis traditur.
Cæterum minui hoc fatale propter iustas causas, tam à
iudice, quam appellante posse, constat ex c. cum sit Roma-
na. 5. in pr. & c. oblata. 57. vers. licet. extr. b. sit. ut & statuto
decurrari potest. Grav. concl. practic. lib. 1. concl. 141. n. 2.*

LXXIX. Jus Camerale quantum concernit: cir-
ca ultimum hoc fatale sciendum est: illud propter mul-
titudinem causarum non attendi, veluti docent Gail. lib.
1. obs. 141. n. 7. Mys. cent. 2. obs. 48. & cent. 6. obs. 12. num. 6.
cum seq. Gilhaus. arb. iudic. part. 3. c. 8. n. 80. Berlichium part. 1.
Concl. pract. 35. n. 141. Nobilis Dn. Prasfer in tract. de pro-
cessu iudic. Decad. 19. Conclus. 5. num. 6. Quod tamen ita
demum verum est: Si coram inferioribus iudicibus pro-
sequendæ appellationis tempora ritè observata sint. Eo
non facto; appellatio, velut deserta, in Camerâ non re-
cipitur. Gail. d. obs. 141. n. 8. per text. in Auth. ei, qui. C. de
temp. & reparat. appell. Amplissimus Dn. Prasfer, Præceptor
observandus. d. Decad. 19. conclus. 5. num. 7.

LXXX. Ad præcedentia hæc generales duas qua-
siones adijcere placeo. Quarum prima: an isthæc fatalia
etiam pauperi, & sic in casu inopiæ currant? Et interpo-
nendæ appellationis fatalia quod attinet: ea pauperi non
currere, probabilius est, magni si requirantur sumtus:
stante videlicet consuetudine seu statuto; nō aliter de-
bere appellari, quam in scriptis: quanquā & tunc, cum
vivā voce appellare licet, majus tamen deliberandi tem-

pus si sibi pauper sumat, elapso isto fatali, restitutionis saltem beneficio gaudere debeat, *per nosata Gallij lib. 1. obs. 142. n. 113. & 4. Mynsingeri cens. 4. obs. 97. & Gravai lib. 1. conclusum. pract. conclus. 142. num. 7. & seqq.* De fatalibus verò introducendæ & finiendæ appellationis minùs dubitatur: illa pauperi non præterlabi, paupertatēq; excusare à tali desertione ipso jure. Illudq; in Camera observari, testatur Gail. *d. obs. 142. in principio.* etiam si culpâ appellantis procurata esset paupertas idq; propter æquitatem, *ut tradit Grav. d. loc. n. 4. & 5.* Cæterum paupertatem protestando allegare quis jubetur, *l. si procuratorem. 8. § quod & ad actionem. 8. ff. mand.* Nec enim à protestatione paupertas excusat: nisi ea notoria existat, *Anton. Tessaure. decis. 10. num. 5. Lancellot in tract. assent. part. 2. c. 12. ampliat. 1. num. 56. Cornel. Benincas. de paupertate. quæst. 4. num. 22. hosq; laudans D. D. Besold. in Discurs. juridicopolis. de appellat. cap. 10. num. 4.*

LXXXI. Altera: an in causis feudalibus eadem fatalia obtineant? Quod affirmare placet, *arg. c. 1. vers. strenuum. de feudi cognitione. tit. 1. lib. 2. feudor. Rosenth. tract. feudali. cap. 12. Conclus. 20. n. 14. Rittershus. lib. 2. part. feud. c. 10. q. 39.* Cùm enim hic casus jure feudali non sit definitus; sequendum erit jus civile, *d. vers. strenuum. & c.* Vide quoq; *Mynsingerum. cens. 5. obs. 5. n. 5.* Ubi in Iudicio Camera Imperialis ita in quadam causa pronunciatum esse, refert. *Adde Dn. D. Vigel. p. m. Avum cum mat. meth. feud. c. 3. q. 3. reg. 33.*

LXXXII. Tandem ordinis ratio requirit atq; efflagitat, ut præcipuos appellationis subiiciamus effectus. Et quidem I. Appellationis effectum quod attinet: iudex ritè interpositam appellationē admittere tenetur. *judicib. 24. C. hoc tit. Novell. 82. c. 12. Wesenbec. in paratit. ff. de appellat.*

appellat. & relat. num. 10. in tantum, ut etiam in dubio appellationi deferre, eamq; recipere cogatur. arg. l. cum prator. 12. ff. de iudic. l. sciendum. 6. ff. de appell. recip. & monitum supra sub conclus. 4. (exceptis tamen certis causis & casibus, de quibus in præcedentibus) aliàs punitur, & quidem jure civili 30. libr. auri. l. quoniam, 21. C. de appellationib. jure autem Canonico arbitrariè. c. de priore. 31. ext. de appellat. can. qui scit. 13. ibi glossa super verb. condemnabitur. caus. 2. q. 6.

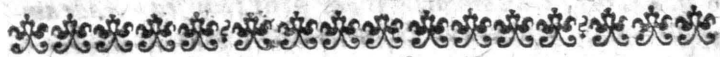
LXXXIII. II. Priorem, quoad præsentem causæ statû, appellatio extinguit sententiam: quoad futurum verò, suspendit tantû. *l. furti, 6. §. 1. ff. de his, qui notant. infam. l. precipimus. 32. §. hæc appellatio. 3. C. h. sit. l. intra 39. ff. de minorib. c. veniente 5. 19. extr. de jurejur. c. 1. extra. desent & re jud. Gail. lib. 1. obs. practic. 144. num. 2. Scaccia in tract. de appellat. q. 3. n. 82. Eâ igitur pendente, nihil innovandum. l. 3. & l. minimè. 12. C. hoc sit. tot. tit. ff. nihil innovari appellat. interpos. & tot. tit. C. ut litæ pendente, & c. c. non solum. 7. de appellationib. in 6. Lancellot. in tract. de attent. part. 2. c. 12. de attent & innovat. appellat. pend. num. 75. & seqq. tom. 5. fol. 348. Clariss. D. B. sold. Discurs. juridico-polit. de appellat. c. 12. effect. 3. pag. 306. edit. 2. Clariss. item D. D. Bocser. Class. 6. Diss. 34. de appellat. th. 76. pag. 771. ed. 2.*

LXXXIV. III. Causam appellatio reducit ad tempus litis cōtestatæ; nec aliâ opus est litis contestatione in secundâ instantiâ. *c. persuas. 58. extr. hoc sit. l. ult. §. illud. 4. C. de temp. & reparationib. appell. Aliter tamen quoad hoc disponit Ordinatio Cameræ, part. 3. tit. 32. §. Wo aber der Appellat. ibi. vnd nit zue contestieren, schuldig seyn/ & c. Et ita etiam observari tradit Gail. lib. 1. obs. 76. Mynscent. 1. obs. 1. infine. & Rosbach in tract. de process. judiciar. tit. 49. n. 18.*

LXXXV. IV. Effectus appellationis est: ut quod in priori instantiâ per Iudicem & Advocatos præremissum est, in posteriori suppleatur, per vulgarem hanc clausulam: *Non deducta deducam, & nondû probata probabo.* Leo. si quis. 6. §. 1. C. de appellat. Ampliâ. Dn. D. Kitzel. Præcept. obseru. Synops. matrim. c. 18. theor. 30. lit. a. modò istæ novæ assertiones non pertineant ad novum capitulum: sed ex prioribus oriantur, & illis coniunctæ sint. l. per hanc. 4. C. de temp. & reparat. appell. c. fraternitatis. 17. extr. de testib. Cammerg. Ordn. part. 3. tit. 33. in princip. & Joim fallaber. ibi, noch weiter darthun vnd beweisen! &c. Nobili's. Dn. Præses in tract. de process. judic. De cad. 19. conclus. 3. n. 6. & 7. pag. 443. Hartman. Pistoris, lib. 4. quæst. 23. Gail. lib. 1. obs. 128. n. 7. & 8. Plures appellationis non conremnendos effectus, post alios à se allegatos, recenset Sigismundus Scaccia. d. tract. de appellat. quæst. 3.

LXXXVI. Colophonem nunc nostræ Disputati-
oni imponat ardua & in foro frequens hæc quæstio: An
scilicet, quemadmodum in primâ instantiâ, post publi-
cationem testimoniorum, non admittuntur testes super
iisdem vel directò contrariis articulis: ita etiam in secun-
dâ instantiâ, & in iudicio appellationis, iisdem, vel novi
testes produci haud possint? Et produci minimè posse,
intrepidè concludendum reor: propterea quòd non
minus in appellationibus, quàm in causa principali, sub-
ornatio sit timenda, per textum expressum in Clement. 2. si-
ue ult. de testib. Ast hoc in terris Imperij non usque-
quaq; sicut nec in Camerâ observari, docet Nobil. Dn.
Præses, d. tract. de proces. judic. decad. 19. conclus. 3. n. 10.
ex Mynsingero, cent. 1. obs. 41. Porro quæstionem pro-
positam, post alios complures à se citatos, enodant explicatiùs
Hartmannus Pistor. d. lib. 4. quæstionum iur. q. 24. &
Marth.

Matthias Berlichius *part. 1. conclusio. practicabil. conclus.*
36. pag. 641. & seqq. edit. 2.

Appendix.

Q Vandoquidem à Principe sive Imperatore appella-
ri non posse, iam dictum est, *suprà conclusio. 36.* haud
incommodè in quæstionem vocatur: ecquid saltem à
Commissarijs ipsius Imperatoris, & ad quem, appellari
queat? Ego sub distinctionis foedere respondendum ex-
istimo. Autenim Commissarij vigore Ordinationis, h.
est, secundum privilegium primæ instantiæ seu Austre-
garum à Cæsare sunt constituti: aut ad instantiam par-
tium (etiam privatorum hominum) per meram dele-
gationem à Cæsare dati sunt. Illo casu à sententiâ Com-
missariorum ad Cameram Imperialem, immediatè ap-
pellari posse, apertè decisum extat, *in Ordinat. Camera,*
part. 2. tit. 6. in principio. Hoc verò casu ad ipsum Impe-
ratorem, tanquam delegantem, causam appellationis ef-
se devolutam, haud sine ratione pleriq; opinantur. Ete-
nim cum hic casus posterior in Ordinatione nō invenia-
turexpressus: dispositioni juris communis relictus cen-
setur, arg. l. si cum dotem. 22. in princ. ff. soluto matrim. l. quic-
quid astringenda. 99. in princ. ff. de verb. obligat. l. commodis-
simè. 10. ff. de liber & posthum. heredib. instis. & l. si extrane-
us. 6. ff. de condict. caus. dat. caus. non set. Atqui jure com-
muni à delegato ad delegantem, velocius in officio Suc-
cessorem, appellari debere, constat. l. precipimus. 32. §.
hac, si appellatio. 3. C. de appellat. l. unic. ibiq; glos. in verb. fin.
C. qui pro suâ jurisdict. iudices dare, & c. c. super quæstionum.
27. §. porro. & glos. ibidem in verb. non ad eum. & §. fin. ext.
de offic. & potest. iudic. deleg. in ibiq; latè Felin. num. 12. & seq.
Gail.

Gail. lib. 1. obs. 121. & Clariss. Dn. Hunnius, Præceptor unice
venerandus, in resolut. ad Treusler. vol. poster. disputat. 33. ih.
6. q. 43. vers. c. à Commissarijs, & p. 655. & seq. Adde am-
plissimum D. Besoldum in Discurs. iuridico-polit. de appellat. c.
4. num. 15. p. 148. edit. 2. Nobil. Dn. D. Præsidentem in tract. de
process. indic. Decad. 18. conclus. 10. n. 9. p. 422. & Ludovi-
cum Gilhausen. in arbor. iudic. civ. part. 3. de appellat. c. 8. num.
23. pag. 597. Atq; hæc pauca, pro ingenij & instituti nostri
ratione, de amplissimâ & in foro frequentissimâ appel-
lationum materiâ dicta sufficiant.

*Gloria sit tibi, sancte Pater: tibi gratia, Fili:
Sit tibi Spiritui lausq; decusq; sacro.*

Epigramma

*Ad Præstantissimum Virum: Dn. Georg-
Danielem Schautantzi / &c. Amicum suum haud
postremum.*

ESt tibi, SCHAUTANTZI, Adfinis, PERAMABILIS illa
VALLIS, amat PRINCEPS quam sine fine tuus,
VALLIS AMABILIS hujus si sectabere gressus:
Par eris Hassiaci fama decusq; soli.

*Johannes Harpprechtus, I.C. & Antecessor
in Acad. Tubing. Ordinarius.*

F I N I S,